

A 2019-ben
tiszteletdiplomában
részeseült erdőmérnökök
rövid szakmai
életrajza

Sopron
2019

SOPRONI EGYETEM
ERDŐMÉRNÖKI KAR

Soproni Egyetem Erdőmérnöki Kar

A 2019-ben tiszteletdiplomában részesült
erdőmérnökök rövid szakmai életrajza

Sopron
2019

„Tiszteld a múltat, hogy érthesd a jelent, és munkálkodhass a jövőn.”
(Széchenyi István)

Lectori Salutem

Tisztelet az Olvasónak!

Megindító kezet szorítani azokkal, akik itt, az Erdőmérnöki Karon sok évvel ez-előtt szereztek diplomát, akik életükkel az erdész szakma tökéletesen hiteles kép-viselői. Megindító, mert ebben a kézfogásban az erdő szeretetének, a természet tiszteletének, a tudás és tapasztalat hagyományának időtlensége jelenik meg. Szabad áramlás ez, amelynek részévé váltunk, válunk itt.

Az Erdőmérnöki Kar emblémájában öt tölgylevél fűződik egybe. A tölgy egy-szerre szimbóluma az időt-álló értéknek, a védelmet adó, tiszteletet parancsoló szilárd erőnek, az élet körforgásának, annak a kapcsolatnak, ami az őselemeket egy-máshoz forrasztja, s szimbóluma annak az eltéphetetlen kapocsá Fontosnak tartjuk, hogy kapcsolatban maradjunk akkor is, ha messze sodor egymástól az élet, akkor is, ha már aktívan nem dolgozunk a hivatásunk területén, mert ami összeköt bennünket, az valami egészen finom, szellemi erő, ami a családban az együvé tartozás érzését kelti kortól függetlenül. Ez a családias érzés mindig is jelen volt az erdészek közösségében, s itt az Alma Materben.

Ahogy a családban a nagyszülők a letisztult életbölcsséget képviselik, hasonlóképpen öregdiákjaink jelentik számunkra a szakmai tudás és tapasztalat tisztaságát, oktatóink e tudás és a hagyományaink forrását, diákjaink pedig azt az érdeklődést, kíváncsiságot, elszántságot és jobbító szándékot, ami a jövő pozitív alakításához nélkülözhetetlen.

Megindító kezet rázni Önökkel, arany-, gyémánt-, vas- és rubindiplomás erdészekkel. Az Erdőmérnöki Kar nevében köszönöm, hogy vállalták az ezzel járó nehézségeket és megtiszteltek bennünket jelenlétükkel és emlékdiplomáik át-vételével!

Sopron, 2019. szeptember hava

Prof. dr. Bidló András
az Erdőmérnöki Kar dékánja

A SOPRONI EGYETEM ERDŐMÉRNÖKI KARÁNAK TISZTELETDIPLOMÁSAI A 2019/20. TANÉVBEN

RUBINOKLEVÉLBEN RÉSZESÜLŐ VASOKLEVELES ERDŐMÉRNÖKÖK

Prof. dr. Csesznák Elemér	Fuják József	Dr. Láng Elemér
Dr. Erdős László István	Prof. dr. Gencsi László	

VASOKLEVÉLBEN RÉSZESÜLŐ GYÉMÁNTOKLEVELES ERDŐMÉRNÖKÖK

Benedek András	Fuchs György	Dr. S. Nagy László
Prof. dr. h.c. dr. Bondor Antal	Gyenzise Antal	Dr. Szemerédy Miklós Sándor
Czebei Sándor	Kiss Imre András	Takáts János Ferenc
Dallos Péter	Kiss Zoltán	Dr. Tajnafői Anna (Dr. Tarjánné)
Deák István	Mohácsi Dániel	Várfalvi József
Dessewffy Imre	Pánczél Károly	
Edőcs Lajos	Dr. Rumszauer János	

GYÉMÁNTOKLEVÉLBEN RÉSZESÜLŐ ARANYOKLEVELES ERDŐMÉRNÖKÖK

Bajai Lajos	Jákóy Endre	Nagy József Antal	Rónay Sándor
Balázs Árpád	Kalmár Lajos	Nyers Ferenc	Sinkó Mihály
Prof. Dr.h.c. dr. Ba- riska Mihály	Kiss Gyula	Dr. Nyulász István	Skerlanitz Sára
Bujdosó Alpár	Kiss János	Poprádi László	Szamosi Gábor
Deminger Károly	Kiss Tibor	Dr. Rác József	Szántó Gábor
Für Károly	Dr. Korán Zoltán	Ravai János	Szauer János
Huszár Károly	Lakatos József	Reisz József	Szegő János
	Dr. Matolcsy Géza	Reményfy László	

ARANYOKLEVÉLBEN RÉSZESÜLŐ OKLEVELES ERDŐMÉRNÖKÖK

Angyal Attila	Györkös Mária (Kiss Györgyné)	Kretter Károly	Simon Imre
Balogh György	Hengszter Ferenc	Kurucz József	Solti Imre
Bán Gellért	Hesz Mihály	Luxemburger Róbert	Dr. Szikra Dezső
Barátossy Gábor	Horváth Andor	Márkosi Lajos	Szujer István
Bori Aranka Klára	Horváth Dénes	Matyasovszky Albert	Tóth György
Borzási Béla	Horváth Ibolya (Fe- renczi Rudolfné)	Mocskónyi Zsigmond	Dr. Tóth József
Brojnás László	Horváth Valéria	Mogyorósi Attila	Újvárosi Gabriella (Gombás Istvánné)
Doba György	Dr. Jakabházy Miklós	Mosonyi Géza	Varga Margit (Hámori Gáborné)
Dóró Katalin	Jánosik József	Németh Sándor	Várvolgyi Pál
Doszpot Tamás	Juhász Mihály	Niszler József	Veöreös György
Felföldi Zoltán	Karvaly Gyula	Nosztray Márta (Földi Lajosné)	Dr. Vidovszky Ferenc
Földes Mária	Katona Ferenc	Óvári Ilona	Vincze József
Földi Lajos	Katona István	Ötvös Mihály	Virágh János
Dr. Franciscy Pál Vil- mos	Kiszela Erzsébet (Ku- rucz Józsefné)	Pálos László	Zachar Miklós
Füzi Péter	Kopjári István	Pápai Gábor	Dr. Zsombor Ferenc
Gerely Ferenc	Dr. Kovács Mátyás	Radetckzy Jenő	
Gyarmathy László		Rauch József	
		Shimelis Yirgou	

Rubinoklevélben részesülő vasdiplomás erdőmérnökök, akik a Magyar Királyi József Nándor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem, Bánya-Kohó- és Erdőmérnöki Karán végeztek 1949-ben

Prof. dr. Csesznák Elemér

9400 Sopron Bajcsy-Zsilinszky u. 3. II/5.

Oklevél száma: 392; kelte: 1949. február 14.

Kiállította: Magyar Királyi József Nándor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem, Bánya-Kohó- és Erdőmérnöki Kar

A diploma megszerzését követően a Kiskunhalasi Erdőgazdálkodási Igazgatóságon erdőművelési előadóként, majd üzemegység-vezetőként dolgozott. Ezt követően a Bács- Kiskun megyei Erdőgazdasági Egyesület műszaki osztály vezetőjének nevezték ki Kecskemétre. Az Egyesülés megszűnése után a Földművelésügyi Minisztériumba került a Síkvidéki Erdők Igazgatóságának műszaki osztályára, előadói beosztásba. Itt tevékenykedett 1953-tól 1955-ig. Feladata volt a fahasználat, fakitermelés és faanyagmozgatás gépesítése. Kérésére visszatért „a tő melletti” munkához, és a Pi-

lismaróti Erdészeti vezetője lett. Itt 1963-ig szolgált. Munkáját Kiváló Erdészeti Dolgozó kitüntetéssel ismerték el. 1963-ban szülőhelyére, Sopronba költözött, ahol pályázat alapján az Erdészeti és Faipari Egyetem tanársegédje lett. Egy évig az Erdővédelmitani, majd szakmai érdeklődése miatt nyugdíjba vonulásáig az Erdőműveléstani Tanszéken dolgozott. Doktori disszertációjának megvédése alapján nevezték ki egyetemi adjunktussá, a tudományok kandidátusa cím megszerzése után egyetemi tanárrá. Értekezésében az erdei ökoszisztémák szukcessziójával, az erdőnevelés természetszerű racionalizálásával foglalkozott.

1989-ben, 65 éves korában nyugdíjba vonult. Ezt követően szakmai tevékenységet nem folytatott, mivel az erdőgazdálkodás megváltozott körülményei nem egyeztek szakmai felfogásával.

Mintegy félszáz cikke jelent meg kutatási eredményeiről. Tíz egyetemi jegyzet önálló és társszerzője, valamint több könyv társszerzője.

Hat éven át volt az Erdőmérnöki Kar tudományos dékánhelyettese, Tudományos Bizottságának elnöke, az Egyetem Továbbképzési Osztályának vezetője. Tagja volt az MTA Erdőművelés-, majd a VEAB Erdészeti Bizottságának.

Tevékenységet több kitüntetés adományozásával ismerték el.

Dr. Erdős László

1121 Budapest Szanatórium u. 3/B.

Oklevél száma: 382; kelte: 1949. február 14.

A végzést követően, 1949-ben a Tőzegkitermelő Nemzeti Vállalatnál geodéziai munkákat végez.

1950-1960 között a MÁV Pályaépítő Üzemi Vállalatnál kitzűző mérnök. A MÁV Fatelítő Vállalat főelőadója, a Dombóvári Telítő Üzemben üzemi főmérnök.

1961-től az Országos Erdészeti Főigazgatóság Erdőhasználati Osztályán főelőadó, felügyeleti munkát végez. A Műszaki Fejlesztési Osztállyal együtt működve részt vesz a fakitermelési munkák műszaki fejlesztésében. A MEDOSZ-szal és az ERTI-vel együttműködve megindítják az Országos Fakitermelő Versenyek rendezését.

1967-ben az OEF megszűnésével a Közép-magyarországi Erdészeti és Faipari Egyesülésnél a hazai keménylombos fafajok piaci, kereskedelmi és kooperációs munkáival foglalkozik. Megindítja az akácból a szerszámkamrák, ragasztott tartók, gőzölt akác bútor elemek kísérleti, majd üzemi gyártását.

1970-tól az Állami Gazdaságok Központjában az erdő- és vadgazdálkodási ágazat vezetője. Folytatja a mezőgazdasági cellulóznár telepítések irányítását. A fakitermelésekhez Kanadából harvestereket importálnak. Külföldi példák nyomán az ipari erdőkben kialakul a folyamat-gépesítés. A vadgazdálkodás területén a szárnyasvad tenyésztelepek felújításával, fejlesztésével, az élővadexport növelésével, a vadászati kultúra fejlesztésével (szakmai kiadványok, véreb-vezető, vadászskürtös tanfolyamok), a hivatásos vadászok továbbképzésével foglalkozik.

1982-ben műszaki doktori címet szerez.

1985-ben vonul nyugdíjba, ezt követően 1993-ig, az állami gazdaságok megszűnéséig munkaterületén tovább működik.

1990-1998 között ellátta a Magyar Nyárfabizottság elnöki tisztségét. 1996-ban Magyarország rendezte a Nemzetközi Nyárfabizottság négyévenként esedékes ülését.

Közreműködött több szakkönyv és kiadvány szerkesztői és társszerzői munkáiban. Az OEE elnökségének és Az Erdő Szerkesztő Bizottságának több ciklusban volt tagja.

Nyugdíjas éveiben a saját akác ültetvényével foglalkozik, ennek agrár- és erdészeti politikai szerepéről publikál és tudományos rendezvényeken ismerteti.

Több kitüntetés birtokosa, köztük Munkaérdemrend Ezüst fokozata, Kaán Károly emlékérem, Nimród vadászérem, a Mezőgazdaság Fejlesztéséért elismerés.

Fuják József

8200 Veszprém Jutasi u. 23. 11/1 .

Oklevél száma: 410; kelte: 1949. április 9.

A diploma megszerzése után az Erdőközpontban kapott állást. Itt részt vett a Nagybudapest Zöldövezete Terv készítésében.

1949-től 1954-ig az Erdőgazdasági Építő Vállalat építésvezetőjeként részt vett a Márévári erdei utat és a Csömöri Falepárló Iparvágány hálózatának építésében, valamint a Hunyadfalva Rizstelep építésében. Elsők között kapta meg az Erdőgazdaság Kiváló Dolgozója kitüntetést.

1954-ben pályát váltott, banktisztviselő lett. Munkahelyei: Mezőgazdasági és Szövetkezeti Bank, Magyar Beruházási Bank, Állami Fejlesztési Bank. A szervezet korszerűsödésével beosztása is változott: revizor, csoportvezető, osztályvezető, fiókvezető helyettes,

igazgató helyettes, majd 17 éven át első számú vezető, megyei igazgató, illetve területi igazgató volt. Pénzügyi munkájának elismeréseként a Kiváló Pénzügyi Dolgozó kitüntetést három ízben kapta meg.

Részt vett több nyugat-dunántúli beruházásban, többek között az Egyetemi Könyvtár létrehozásában is. Nyugdíjasként munkaviszonyt már nem létesített.

Több írása jelent meg az Erdő illetve Erdészeti lapok című folyóiratban, az Erdészettörténeti Szakosztály 1997-ben illetve 2000-ben meghirdetett pályázatára díjnyertes dolgozatot készített.

Elnöke volt a Finn-Magyar Egyesületnek. 1949-től tagja az Erdészeti Egyesületnek, részt vett az Erdészettörténeti Szakosztály munkájában. Tagja az OEE Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsának.

Több kitüntetés tulajdonosa, melyből a Munka Érdemrend ezüst fokozata emelendő ki. Veszprém városa a közösség érdekében végzett tevékenysége elismeréseként részére 2007-ben a Gizella-díjat adományozta.

Prof. dr. h.c. dr. Gencsi László

9400 Sopron Faller Jenő u. 2.

Oklevél száma: 420; kelte: 1949. július 16.

Aktív szolgálati idejét 1989-ig az Erdőmérnöki Kar Növényteni Tanszékén töltötte, először mint demonstrátor, majd tanársegéd és adjunktus, 1965-ben – kandidátusi védése után – docens, tanszékvezető docens, végül tanszékvezető egyetemi tanár.

Munkáját Fehér Dániel professzor úrnál kezdte, aki korán oktatói feladattal bízta meg. Hosszú tanszéki működése alatt aktívan részt vett a tanszék valamennyi elméleti és gyakorlati oktatási anyagának a művelésében és részben kialakításában. Végül az anatómia és az élettan területére szakosodott.

A jegyzetek és gyakorlati útmutatók írását igen korán megkezdte, tankönyvet is módjában volt megjelentetni. Sokat fáradozott a tanszéki gyakorlati eszközök kialakításán és a termőhelyismerettannal közös gyakorlatok megszervezésén. Ebből adódóan került sor arra is, hogy néhány évig a Termőhelyismerettani Tanszékot is vezette. Hasonlóképpen a Botanikus Kert felső részének a megszerzésén, a kezelő- és üvegházainak felépítésén is sokat fáradozott.

Kutatási és szakirodalmi tevékenysége az anatómia és a fiziológia kérdéseivel foglalkozott – köztük kiemelkedően az erdeifenyő törzs- és koronafejlődésével, utóbbi asszimilációs és légzési tevékenységével. Ezeket publikációk mellett hazai és külföldi rendezvényeken is ismertette. Az egyetem tudományos közleményeit hosszú ideig szerkesztette. Nyugdíjasként még egy ideig oktatott, és Vancsura Rudolfal a Dendrológia című könyvet fejezte be, amely több kiadásban is megjelent.

Számos kitüntetésben volt része, melyek közül a Munka Érdemrend bronz fokozata emelendő ki. Nyugdíjas korában tiszteletbeli doktorrá avatták, majd 80 éves korában Ezüst Érdemkereszt kitüntetésben részesült.

Dr. Láng Elemér

1124 Budapest Bűrök u. 16.

Oklevél száma: 439; kelte: 1949. szeptember 24.

1949-1950 között: az Adamovich tanszéken tanársegéd;

1950-1957 között: MÁV-nál hidász főmérnök Szombathelyen;

1957-1967 között: Erdőterv-nél irányító tervező Budapesten;

1967-1968 között: Zala Megyei Útépítő Vállalatnál főmérnök Zalaegerszegen;

1968-1970 között: ÉVM Tervező Vállalatnál irányító tervező Győrben;

1970-1974 között: ÉVM Mélyépítési Tervező Vállalatnál irányító tervező Budapesten;

1974-1986 között: ALUTERV-nél irányító tervező Budapesten. Külföldi munkákban is részt vett: Jugoszlávia, NDK, Ghana, Görögország.

1986-ban nyugállományba vonul. Nyugdíjasként, 1994-ig a VIBEG-nél közműtervező Budapesten.

1994-2010 között: Tura Mérnök Kft-nél vezető tervező Budapesten.

1969-ben szakmérnöki oklevelet szerzett útépítés és közúti forgalomtechnika területen. Egyetemi doktori fokozattal rendelkezik.

Tudományos munkásságát egy önálló könyv, tizenkét szakcikk és tanulmány, négy mintaterv jelzi.

Örökös tagja a Magyar Autóklubnak és Magyar Mérnöki Kamarának.

Munkásságát Árvízvédelmi Emlékéremmel (Magyar Népköztársaság Minisztertanács), Kiváló Dolgozó kitüntetéssel és Bronz Vadászjelvényvel (Erdészeti Főigazgatóság) valamint Csányi László díjjal (Magyar Mérnöki Kamara) ismerték el.

Vasoklevélben részesülő gyémántdiplomás erdőmérnökök, akik az Erdőmérnöki Főiskolán végeztek 1954-ben

Prof. emeritus Dr. h.c. dr. Bondor Antal

8314 Vonyarcvashegy Kossuth Lajos u. 32.

Oklevél száma: 45-1954/55; kelte: 1954. december 10.

1955 és 1965 között a Dél-zalai Állami Erdőgazdaságnál műszaki vezetőként, erdészetvezetőként, termelési osztályvezetőként és erdőművelési csoportvezetőként dolgozott. 1965-től 1972-ig főelőadó az Országos Erdészeti Főigazgatóságon, Budapesten. 1972 és 1975 között a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium Fagazdaság-fejlesztési Osztály osztályvezetőjeként tevékenykedett, 1975-től a Fagazdasági Vállalatok Országos Központjánál műszaki igazgató. 1979 és 1982 között a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium Erdészeti Főosztályának vezetője. 1983-tól 1987-ig az Erdészeti Tudományos Intézet főigazgató-helyettese, 1987 és 1994 között főigazgatója. 1993 és 2009 között a Kiskun-

sági Erdészeti és Faipari Zrt. igazgatóságának elnöke.

Eközben 1991-től a Nyugat-Magyarországi Egyetem Erdőmérnöki Karán az Erdőművelési Tanszék tanszékvezető egyetemi tanára 1995-ig, majd egyetemi tanár 1995-től 2002-ig. Professor emeritus címet kapott 2003-ban.

Egyetemi doktori és akadémiai kandidátusi fokozattal rendelkezik. Tudományos munkásságát 5 önálló könyv, 15 könyvrészlet, 3 egyetemi jegyzet, 80 tanulmány és cikk jelzi.

1972 és 1994 között az MTA Erdészeti Bizottság tagja, közben 12 éven át titkára. Az Országos Erdészeti Egyesület Díjbizottságának 16 éven át elnöke, valamint az Alföldi Erdőkért Egyesület elnöke.

Munkásságát többek között Bedő Albert Emlékéremmel, Ember az Erdőért Emlékéremmel, Pro Silva Hungariae (A magyar erdőkért) Emlékéremmel, az Alföldi Erdőkért Emlékéremmel, a Magyar Érdemrend lovagkeresztjével ismerték el. A Nyugat-magyarországi egyetem díszdoktora, az Országos Erdészeti Egyesület örökös tagja.

Czebei Sándor

8390 Keszthely Honvéd u. 4/e.

Oklevél száma: 68-1954/55; kelte: 1954. december 14.

A végzést követően a Marcali Állami Erdőgazdaság Szőcsénypusztai Erdészeténél helyezkedett el, mint műszaki vezető. 1955. január 1-jétől június 17-ig. Ezután az Észak-somogyi Állami Erdőgazdaság Szántódi Erdészeténél lett műszaki vezető 1955-1958 között, majd a központban 1966-ig erdőművelési előadóként dolgozott. 1968-ig az Országos Erdészeti Főigazgatóság Erdőgazdálkodási Főosztályán főelőadóként tevékenykedett. Ezt követően a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium Vállalatfelügyeleti Főosztályán főelőadóként, csoportvezetőként és osztályvezetőként dolgozott. Az 1975-ben alakult Fagazdasági Vállalatok Országos Központjában kereskedelmi osztályvezető volt 1977-ig. 1978-1992 között a Balatonfelvidéki EFAG igazgatója majd vezérigazgatója volt. 1993-tól nyug-

díjas.

1965-ben mezőgazdasági szakmérnöki oklevelet szerzett. Szakmai cikkei jelentek meg Az Erdő című újságban.

Az Országos Erdészeti Egyesület elnökségi tagja 1977-1985 között, az OEE Budapesti helyi Csoport titkára 1974-1978 között. 1982-től 1988-ig a Magyar Gazdasági (Kereskedelmi) Kamara Fagazdasági Tagozatának elnöke és a Kamara elnökségi tagja volt. Az 1988-ban megalakult Fagazdasági Országos Szakmai Szövetség elnöke, alelnöke 2000-ig, elnökségi tagja 2004-ig. Az OEE Szeniorok Tanácsának tagja 2008 óta.

Munkássága során Kiváló Dolgozó, Munkáértrend bronz, ezüst és arany fokozatait kapta. Szakmai munkájának elismerését jelzik: Újhelyi Imre Emlékérem (1982), Eötvös Lóránd-díj (1989), Pro Silva Hungariae díj (2007), Életfa Emlékplakett ezüst fokozat (2012).

Dallos Péter

8095 Pákozd Honvéd u. 3.

Oklevél száma: 34-1954/55; kelte: 1954. december 09.

1955 januárjától a Vértesi Erdőgazdaság Császári Erdészeténél, majd egy év múlva a Tatai Erdészetnél helyezkedett el, mint erdészetvezető. 1969-ben a Mezőföldi Állami Erdő- és Vadgazdaság Soponyai Erdészetét vezette, majd az erdőgazdaság központjába került osztályvezetői beosztásba, 1992-ig, nyugállományba vonulásáig.

A Vértesben és a Gerecsében szép, de nehéz erdőművelési feladatokat hajtott végre. A Mezőföldi Erdő- és Vadgazdaságnál a fő feladata a vadászati ágazat eredményes vezetése mellett az erdő- és vadgazdálkodás értékeinek összehangolása volt. Rendszeresen részt vett az üzemi vadászatokon, a vadkárelhárítás érdekében. Né-

met nyelvtudása révén külföldieknek rendezett vadászatokon vett részt, ami a hasznos kapcsolatteremtést segítette. Ezt ma is folytatja.

Több mint 20 évig tagja volt a Kék Vércse Vadásztársaságnak vadászmeisteri és elnöki tisztségekben. Vadászszenvedélye megmaradt, ennek nyugdíjas éveiben is hódol.

Deák István

7090 Tamási Miklósvár u. 22

Oklevél száma: 13 – 1954/55; kelte: 1954. december

Munkáját a Tamási Állami Erdőgazdaságnál, majd névváltás után a Tolna megyei Állami Erdőgazdaságnál, illetve a Gyulaji Állami Erdő és Vadgazdálkodásnál végezte. 1955-1970 között a Pári Erdészetnél dolgozott, mint erdészetvezető helyettes. 1957-1970 között az Erdőgazdaság központjában tevékenykedett, mint erdőművelési előadó, majd csoportvezető, 1970-1985 között igazgatóhelyettes főmérnök, 1985-1992 között igazgató volt.

Munkáját több ízben Kiváló Dolgozó Kitüntetéssel, Munka Érdemrend ezüst fokozattal, Újhelyi Imre, Ember az Erdőért és Bedő Albert Emlékéremmel, Magyar Köztársasági érdemrend Kis Keresztjével, a Magyar Vadászatért érdeméremmel, továbbá a Nimród Kereszt gyémánt fokozatával és Életfa ezüst fokozata adományozásával ismerték el.

Dessewffy Imre

1124. Budapest Bűrök-u. 18.

Oklevél száma: 41-1954/55; kelte: 1954. december 9.

1955-1958 között a Budapesti Fűrészek vállalat Soroksári-úti, valamint szolnoki fűrészüzemében és központjában dolgozott.

1958-1967 között az Erdőgazdasági és Faipari Tervező Iroda tervezőmérnöke, majd a faipari szakosztály vezetője. Részt vesz a nagy faipari fejlesztések – szombathelyi forgácslapgyár és felületkezelő üzem, mohácsi farostlemezgyártás kapacitás bővítése és felületkezelő üzem, valamint a vásárosnaményi gyártelepítés – előkészítési és tervezési munkáiban.

1967-1986 között a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium erdészeti-faipari szakágazati szervezetének többszöri változása során osztályvezetői, műszaki-gazdasági tanácsadói, minisztériumi tanácsosi munkakörökben

mindvégig az ágazat műszaki fejlesztési koncepcióinak kidolgozásában, a megvalósítások előkészítésében és a végrehajtási munkák koordinációs munkáiban vett részt. Ezen a területen a legjelentősebb az állami erdőgazdasági nagyvállalatok 1970-ben történt alapítása, valamint az új vertikális szervezetek keretében megvalósított fűrészipari rekonstrukció volt.

1986-1990 között a Faipari Kutató Intézet igazgatójaként a változó gazdasági feltételek és körülmények között tevékenységének célja az alkalmazott kutatások és a vállalati kutatási megbízások arányának növelése volt.

Szakirodalmi tevékenységét több publikáció jelzi. Mintegy 35 szakcikk, tanulmány, kézirat, könyv elkészítésében vett részt önállóan illetve társszerzőként. A legjelentősebb az 1982-ben kiadott és nívódíjjal kitüntetett Technológia I. című fűrészipari tankönyv.

Címzetes egyetemi docensként előadásokat tartott az Erdészeti és Faipari Egyetemen és az ott szervezett továbbképző tanfolyamokon. Közreműködött az Állami Vizsgáztató Bizottságok munkájában.

Tagja volt a Faipari Tudományos Egyesületnek és az Országos Erdészeti Egyesületnek.

Szakmai munkájának elismerését számos kitüntetés jelzi, melyek közül legjelentősebbek a Faipar Fejlesztéséért Emlékérem, a nyugdíjba vonuláskor kapott Magyar Köztársaság Csillagrend, és a 2002-ben elnyert Pro Universitate Soproniensi.

Edőcs Lajos

9400 Sopron Faller Jenő u. 2.

Oklevél száma: 6-1954/55; kelte: 1954. december 6.

Munkáját 1955-ben a Ceglédi Erdészethoz kezdte, ahol másfél évig erdőművelési szakelőadó volt. 1956-ban áthelyezték a Jánosházi Erdészethoz, ahol 1958-ig fahasználati szakelőadóként dolgozott.

1958-1962 között az Erdőgazdaság szakfelügyelői munkáját látta el, majd a Jánosházi Erdészethoz vezetője lett 1980-ig. 1980-tól egy nagy átszervezés kapcsán fél évig erdőművelési műszaki vezető volt, majd újabb átszervezéssel erdészeti főmérnökségek alakultak, amikor tervezésvezető státuszban dolgozott 1990-ig. Innen vonult nyugállományba.

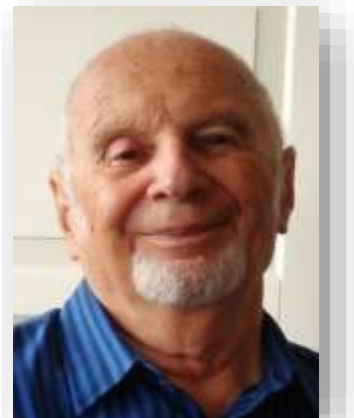

Fuchs György

9700 Szombathely Zanati u. 28/b.

Oklevél száma: 77-1954/55; kelte: 1954. december 14.

1955-1958 között a Cserhádi Állami Erdőgazdaságnál dolgozott Balassagyarmaton. 1959-től 1963-ig a Wilhelm Pieck Vagon- és Gépgyárnál volt alkalmazásban Győrben. 1964-ben a Nyugat-magyarországi Fűrészeknél, a későbbi FALCO Rt-nél helyezkedett el Szombathelyen, ahol 1992-ig dolgozott.

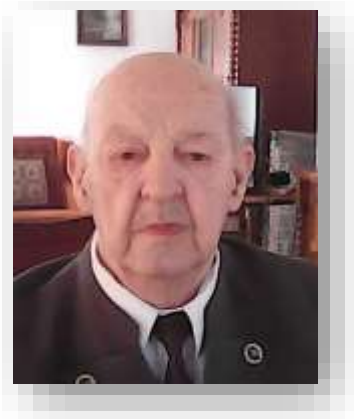

Gyenizse Antal

3060 Pásztó Ibolya u. 6.

Oklevél száma: 15-1954/55; kelte: 1954. december 7.

1955. január 1-jétől a Pásztói és a Nagybátonyi Erdészetnél irányította az erdőművelési munkákat 1974-ig. 1974-től erdőfelügyelőként dolgozott az Egri Erdőfelügyelőségénél 1993-ig. Nyugdíjas évei első időszakában magán erdőgazdálkodóknak adott szakmai tanácsot. Munkájának elismeréseként többször részesült Kiváló Dolgozó kitüntetésben.

Kiss Zoltán

2251 Tápíószecső Határ út 49.

Oklevél száma: 80-1954/55; elte: 1954. december 15.

1955-1991 között a Mezőföldi Állami Erdő- és Vadgazdálkodásnál dolgozott különböző beosztásokban.

1955-1961 között a Lovasberényi Erdészet fahasználati, majd erdőművelési műszaki vezetője volt.

1961-1962 között a Mecsérpusztai Erdészet erdőművelési műszaki vezetője volt.

1962-től az Erdőgazdaság erdőművelési csoportjához helyezték, majd 1967-ben kinevezték a kiemelt fásítások előadójának.

1968-ban átszervezés miatt az EVAG Székesfehérvári Erdészetét összevonta az EVAG Műszaki Erdészetével, aminek vezetését 1970-ig látta el.

1971-ben a Mezőföldi Állami Erdő- és Vadgazdálkodásnál előbb a Soponyai Erdészet vezetője volt, majd erdőművelési osztályvezetőként dolgozott nyugállományba vonulásáig.

Több erdőgazdasági és erdészeti egyesületi kitüntetés és elismerés birtokosa.

Mohácsi Dániel

1028 Budapest Gazda u. 14.

Oklevél száma: 84-1954/55; kelte: 1954. december 15.

1955-ben az észak-borsodi karsztvidéken kezdte meg pályafutását, Jósvafő-Aggtelek térségben, 1958 közepéig. Ekkor erdészeti vezető beosztásba került a Diósgyőri Erdészethez, később átszervezéssel a Miskolci Erdészet vezetője lett. 1970-ben áthelyezéssel a Kiskunsági Erdőgazdasághoz került Kecskemétre. Beosztása 1992-ben történt nyugdíjazásáig fagazdálkodási osztályvezető volt. Vezetése alatt az osztály fakitermeléssel, alapanyag-feldolgozással és exportértékesítésre történő irányítással, a faanyag hasznosításával foglalkozott.

Pánczél Károly

9200 Mosonmagyaróvár Soproni u. 96.

Oklevél száma: 98-1954/55; kelte: 1954. december 16.

1955-ben a Kisalföldi Állami Erdőgazdaság Győri Erdészeténél helyezkedett el, ahol erdészeti vezető-helyettesként 1959-ig dolgozott. Ezt követően a Kisalföldi Állami Erdőgazdaság Rábaközi Erdészeténél volt erdészeti vezető 1961-ig. 1961-1968 között Győrben szakfelügyelőként tevékenykedett a Kisalföldi Állami Erdőgazdaságnál. 1968-tól a Szombathelyi Erdőrendezőség Győri Erdőfelügyelőségén dolgozott, mint a felügyelőség vezetője, nyugállományba vonulásáig, 1990-ig.

Dr. Rumszauer János

7400 Kaposvár Teleki Pál u. 1-3. 1/4.

Oklevél száma: 35-1954/55; kelte: 1954. december 9.

Műszaki doktori oklevelét faterméstani, erdőművelési, genetikai kutatásokon alapuló disszertációjával szerezte meg.

Első munkahelye pályázat útján a Tolna Megyei Állami erdőgazdaság Hőgyészi Erdészete lett, ahol mint szakelőadó, később mint erdőgazdasági szakfelügyelő dolgozott. 1957-ben – politikai kényszer miatt – azonnali felmondással megszakadt a munkaviszonya. Több hónapig ismeretlen helyen tartózkodott, majd az Erdészeti Főigazgatóság erdőrendezőség állományában, erdőrendezői munkakörben állt újra munkába a Kaposvári Kirendeltségnél. Saját felvételei között kiemelkedő a Zakányi exotás erdő első részle-

tes fafajgazdag felvétele, fajok térképi ábrázolása, valamint a belső-somogyi homokvidék, Berzence, Somogyudvarhely, Somogyszob, a Baláta környéki üzemtervekben az erdő tipológiai felvételei, ez időben újszerűen az üzemtervi alkalmazásával, a második koronaszintű leírásával úttörő munkát végzett. 1959-től a Somogyi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság jogelődjének alkalmazásában először szakelőadóként dolgozott, majd a nem állami erdők, erdőbirtokosságok szakmai irányítása munkakört látta el. Közben az Erdészeti Tudományos Intézet megbízása alapján számos kutatásban vett részt. 1968-ban az Állami Erdőrendezőségek megalakulásakor átszervezéssel a Kaposvári Erdőfelügyelőségnél vezető helyettesi beosztásba került, majd 1972-től erdőfelügyelőség-vezetőként dolgozott. Újabb átszervezés után a Kaposvári és Zamárdi Erdőfelügyelőség összevonásakor igazgatási osztályvezetői munkakört látott el nyugdíjazásáig, 1989-ig. Nyugdíjas éveiben tolmácsolja

Dr. S. Nagy László

1126 Budapest Istenhegyi u. 20/B.

Oklevél száma: 40-1954/55; kelte: 1954. december 9.

Erdőmérnöki oklevele mellett 1977-ben környezetvédő és tájrendező szakmérnöki, majd 1980-ban a műszaki doktori oklevelét vette át.

1955-től a Hernádvölgyi Állami Erdőgazdaság Tállyai Erdészetrél, mint erdőművelési szakirányító, 1956-tól erdészettervezető. 1958-tól a Keletbükki Állami Erdőgazdaság központjában erdőfelújítási előadóként, később a Lillafüredi Erdészet vezetőjeként dolgozott. 1965-től a Kiskunsági Állami Erdőgazdaság Kecskeméti, 1967-től áthelyezéssel a Hajdúsági Állami Erdőgazdaság Debreceni Műszaki Erdészettét szervezte és vezette.

1968-1971 között a Kelet-bükki, majd a Borsodi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság műszaki fejlesztési csoportvezetője. Kezdemé-

nyező volt, új fakitermelési technológiák alakításában, erdőfelújítást szolgáló tuskókiemelő, csemeteültető gépek tervezésében, gyakorlati bevezetésében, amely időszakban mintegy 700 ha erdőfelújítás történt. Irányította a komplex fakitermelési technológiák alkalmazásba vételét, természetkímélő optimális erdőfeltáró úthálózat, cca. 130 km építését.

1971-1973-as években az Erdészeti és Faipari Tervező Iroda főmérnökeként szerepe volt a hazai faipar fejlesztésében, a könnyűszerkezetes fűrész és panelparketta üzemek, forgácslemezgyár, erdőfeltáró-hálózat stb. tervezése irányításában.

1973-tól az Országos Természetvédelmi Hivatal főmérnökeként az elsők között képviselte a MÉM-et az első hazai környezetvédelmi Víz, Levegő, Élet '73 szakkonferencia és kiállítás szervező bizottságában. A Táj és Környezet szekcióvezetőjeként előadást tartott. Majd az Országos Környezet- és Természetvédelmi Hivatal főosztályvezetőjeként irányította a Természetvédelmi Felügyelőségek megszervezését és munkáját, amely időszak alatt 356 ezer hektár természeti terület került természeti oltalom alá.

1985-től a Budapesti Felügyelőség igazgatójaként irányította a környezet- és természetvédelem államigazgatási, szakigazgatási, természetgondozási feladatait. 1985-1989 között az átszervezett Közép-dunavölgyi Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság környezetvédelmi igazgatójaként, utána, 1991. évi nyugdíjazásáig a Környezet és Területfejlesztési Minisztérium főmunkatársaként teljesített szolgálatot. 1955-től tagja az Országos Erdészeti Egyesületnek, 1978-tól az OEE Erdők a Közjóért Szakosztálynak, 1983-tól a Táj- és Környezetfejlesztési Szakosztálynak, melynek 1993-2002 között vezetője. Az OEE Szeniorok Tanácsa tagja 1991-től, amelynek 2002-2015 között elnöke, jelenleg Örökös Tiszteleti Elnöke.

Tagja az Erdészeti Szakszervezetnek és a Magyar Környezetvédelmi Egyesületnek. A MTESZ Központi Környezetügyi Bizottságának, 1993-tól titkára 2008-2012 között elnöke. 2000-től tagja az Igazságügyi Kamarának. 2014-ben alapítója, azóta tagja az SZVT Műszakiak Bólyai Körének.

A műszaki doktori disszertációval összefüggő előadások tartása mellett publikált, mintegy 50 szócikket, Környezetvédelmi Lexikonba szócikkeket írt. Az igazságügyi szakértői dokumentumokon túl, szerkesztett: szakmai, MTESZ kiadványokat, az 54-es évfolyam aranydiplomája átvétele alkalmára közreadott Hagyásfák üzenete című kiadványt, illetve szerkesztette és kiadta a SZÁMADÁS a Szeniorok és Tiszteleti Tagok Negyedszázadáról 2018-ban elkészült könyvet.

Szakmai munkáját több alkalommal Kiváló Dolgozói kitüntetéssel, Eredményes Fásításért Emlékéremmel, Munka Érdemrend bronz, majd ezüst fokozatával, illetve Kaán Károly Emlékéremmel, ismerték el. A környezet- természetvédelmi tevékenységéért átvehette a Széchenyi István Emlékplakettet, majd a FM Környezetünkért Emlékplakettet, a közéleti munkáját a MTESZ Díjjal és Érmével ismerték el.

Dr. Szemerédy Miklós

Debrecen Kartács u. 5.

Oklevél száma: 43-1954/55; kelte: 1954. december 9.

1955-1970 között a Hajdúsági Állami Erdőgazdaságnál helyezkedett el, mint műszaki vezető, később osztályvezető. 1970- 1991 között a FEFAG Felső-tiszaí Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságnál dolgozott Nyíregyházán osztályvezetői, főmérnöki és igazgatóhelyetesei beosztásban. Debrecenben és később Nyíregyházán több mint negyven évig dolgozott. Tizenöt évig főmérnökként irányította a 68 ezer hektáros területen gazdálkodó nagyvállalat erdőművelési szakmai munkáját.

Nyárnemesítési témából 1992-ben egyetemi doktori fokozatot szerzett, és ez a tárgya a szolgálati találmányának is, mely segítségével sikerült megoldani a fehérrnyár vegetatív szaporítását. Szá-

mos ország és helyi termelő vezette be ezt az eljárást.

Két évtizedig irányította a debreceni Erdőpuszták és a nagykállói Harangod közjóléti fejlesztését.

Kilenc darab erdészettörténeti, tájtörténeti és erdészeti szakmai könyvet írt.

Szakmai tevékenysége elismeréséül Újhelyi Imre díjat, Vadas Jenő emlékérmét, Bedő Albert életműdíjat és Ember az Erdőért emlékérmét kapott.

2007-ben Debrecen város tiszteletbeli erdőmestere címet, 2009-ben Debrecen város Pro Urbe díját kapta.

Takáts János Ferenc

9700 Szombathely, Semmelweis Ignác u. 22. 1/3.

Oklevél száma: 32-1954/55; kelte: 1954. december 8.

A Diploma megszerzése után a Csongrád Megyei Állami Erdőgazdaság Ásotthalmi Erdészetenél dolgozott 1961-ig, építési majd gépesítési előadóként.

1962-ben a Szegedi Tudományegyetem Fűvészkertjének kisegítő be-tanított munkása.

Ezt követően, 1972-ig a Vas megyei Tanács Tervező Irodában tervező, irányító tervező.

1972- 1976 között a Mélyépítési Tervező Vállalat irányító tervezője.

1976-tól a Vas Megyei Tanács Tervező Irodájának vezető tervezője az

1992. évi nyugdíjazásáig.

A magántervezői jogosultság megszerzése után, 1988-ban megalapította a Takáts és Takács Kft-t, melynek keretében településrendezési tervek közlekedési és közművesítési (vízellátási, szenny- és csapa-dékvíz-elvezetési, vízrendezési) munkarészeket készített építésztervezők társtervezőjeként. Készített kiviteli terveket az előzőekben vázolt témakörökben, majd 2009- ben megszüntette a kft-t.

Munkáját nyolc alkalommal Kiváló Dolgozó kitüntetéssel ismerték el

Dr. Tarjánné dr. Tajnafői Anna

1066 Budapest Lovag u. 10.

Oklevél száma: 61-1954/55; kelte: 1954. december 13.

Végzés után 1957-ig a Somogy Megyei Erdőgazdaságnál dolgozott. 1957-1959 között a Somogy Megyei Földmérő Munkaközösségnél tevékenykedett, majd visszakerült az Erdőgazdasághoz. 1977-től 1979-ig az Országos Környezet- és Természetvédelmi Hivatal természetvédelmi felügyelője volt, majd a Somogy Megyei Tanács környezet- és természetvédelmi titkáráként dolgozott 1988-ig. Ebben a minőségében az 1976-os első környezetvédelmi törvény végrehajtásának megszervezését irányította a megyében, és ebben az időszakban a Kaposvári Városszépítő Egyesület elnöke is volt.

Megszerezte a környezetvédelmi szakmérnöki oklevelet, majd 1982-ben egyetemi doktori fokozatot szerzett.

1988-1990 között a Dél-Somogy Fagazdasági Társulás vezetője, majd 1994-ig a Somogy megyei 2. számú választókerület országgyűlési képviselője, az Antall-Boross kormány környezetvédelmi államtitkára volt. Ebben az időszakban készültek el a Környezetvédelmi és Területfejlesztési Minisztériumban az 1995. évi környezetvédelmi törvény valamint a Nemzeti Környezetvédelmi Program szakmai anyagai.

Nyugdíjba vonulása után 1998-tól 2000-ig a Környezetvédelmi Minisztériumban szaktanácsadóként, 2000-tól pedig a Balaton Fejlesztési Tanácsnál környezetvédelmi szaktanácsadóként tevékenykedett, amely tevékenységet jelenleg is folytatja.

Publikációs tevékenységét négy könyv és számos szakmai cikk jelzi.

Kitüntetései: Pro Urbe Kaposvárért, Munka Érdemrend ezüst fokozata, Széchenyi Emlékérem, Kaposvár Emlékére, két alkalommal az Ember a környezetért kitüntetés, TIT aranykoszorús emlékérem, Balatonért érem, 1996-ban Woman of the Year kitüntetés az Amerikai Életrajzi Intézettől, és Somogy Polgáraiért díj 2014-ben.

Várfalvi József

3519 Miskolc Görömbölyi u. 84.

Oklevél száma: 58-1954/55; kelte: 1954. december 13.

1955. január 1-jével a Bükk Erdőgazdaság Miskolci Erdészeti ének erdőművelési szakelőadójaként kezdte el pályafutását. 1958 novemberétől a Kelet-bükk Állami Erdőgazdaság Központjában csemetetermelési- majd erdőművelési előadó. Továbbiakban az erdőművelési ágazatban dolgozott csoportvezetői majd osztályvezető helyettesi beosztásban 1989 januárjában történt nyugdíjba vonulásáig.

Szakmai tapasztalatát az oktatás terén is hasznosította. Szegedi Kiss Ferenc Erdészeti Technikum technikus képzésén kétszer négy éves ciklusban tanította a növénytan, biológia, és erdőművelési tantárgyakat. Közreműködött a miskolci Földes Ferenc,

majd a Hermann Ottó Gimnázium politechnikai képzés erdészeti oktatásának megszervezésében.

1976-ban környezetvédelmi szakmérnöki oklevelet szerzett.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek 1952-től napjainkig tagja. 1958-tól 1989-ig az OEE Miskolci csoport titkára.

Aktív szolgálati ideje alatt több cikke jelent meg Az Erdő szakfolyóiratban. 1960-as évek elején részt vett a Kelet-bükk Állami Erdőgazdaságnál a Magyarország Erdőgazdasági Tájai (zöld könyvek) megírásában és összeállításában.

Közel 40 éves szolgálati ideje alatt a következő szakmai kitüntetések kapták: Kiváló Dolgozó (1962, 1964, 1965, 1969, 1972); Miniszteri dicséret (1963); Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetsége díja illetve emlékérmé (1975); Kiváló Munkáért Emlékérem (1985); Eredményes Fásításért Emlékérem (1987); Erdészeti Tudományos Intézet Emlékérem (1988).

Az 1990-es évek végén az Északerdő Zrt-nél – több nyugdíjas kollégájával együtt – részt vett az akkor induló erdei iskolák megszervezésében, tanösvények kijelölésében, általános iskolás gyermekek erdei kirándulásainak vezetésében, valamint a Bükk-hegység jellegzetes területeire szervezett tanulmányutakon

2019. március 14-én vette át az Életfa Emlékplakett Arany fokozata kitüntetését.

Gyémántoklevélben részesülő aranydiplomás erdőmérnökök, akik az Erdőmérnöki Főiskolán illetve külföldi felsőoktatási intézményekben végeztek 1959-ben

Dr. Bariska Mihály

Oklevelét kiállította: Eidgenössische Technische Hochschule (ETH), Zürich

1966-ban doktorál a zürichi Esküdt szövetségi Főiskolán (ETH).

1967-69 USA-ban folytatja tanulmányait a Syracuse-i Egyetem College of Forestry karán.

1976-ban habilitál az ETH-n, Zürichben, és 1982-ig az ETH Institut für Mikrotechnologische Holzforschung technológiai szakcsoportjának vezetője volt. Az erdészeti karon a Fa az épületiparban téma előadója. Az állami vasutak számára a talpfa minőségjavításával foglalkozik. Nemzeti szabványokat dolgoz ki. Tudományos téren a fa kémiai plasztifikálásával kísérletezik.

1983-87 Pretóriában a Dél-afrikai Nemzeti Kutatóintézet fatudomány osztályának vezetője. Bányafa tulajdonságainak megjavításával és a bányafa égési tulajdonságaival foglalkozik. Több nemzeti szabványt dolgoz ki.

1985-88 között hivatalos lekötelezettsége mellett a Fastigata fűrészüzem társtulajdonosa és főmérnöke.

1988-95 között váltakozva a fa-anatómia, a fa mechanikai tulajdonságai és fűrésztechnológia tárgyak professzora a Stellenbosch-i Egyetem erdészeti karán. Metódusokat dolgoz ki a fűrészüzemek hatékonyságának elemzésére, az eukaliptusz repedésének lecsökkentésére, a gyorsan növő Pinus fajok nemesítési sikerének ellenőrzésére. Elektronmikroszkópos laboratóriumával ipari fejlesztéseket eszközöl és ellenőríz.

1984-95 hegedűjavító műhelye van Pretóriában és Stellenboschban.

1995-1998 között visszatér Svájcba, ahol előadó és tudományos tanácsadó az ETH-n.

1998-2002 között a Faanyagtudományok és Faipar technológia összevont tanszékek megbízott vezetője.

2002-től nyugdíjas.

Az NYME Faipari Karával több projekt kivitelezésében vesz részt. Több mint 160 publikációja van, három szakkönyv társszerzője, nyolc egyetemi jegyzet írója, több lexikoncikk megfogalmazója, több mint 80 téma előadója nemzetközi rendezvényeken.

Kitüntetések: ETH ösztöndíj Amerikában (1967), az International Akademie of Wood Science beválasztott tagja (1986), a Dél-afrikai Nemzeti Alap ösztöndíja (1988, 1991), az Erdészeti és Faipari Egyetem tiszteletbeli doktora (1994), a Dél-afrikai Faipar Dicséret Diplomája (1995).

Bujdosó Alpár

1210 Wien Berglergasse 17

Oklevelét kiállította: Hochschule für Bodenkultur, Wien

Mivel a négy gimnáziumot kitűnő-rendű bizonyítvánnyal zárta, felvételi vizsga nélkül iratkozhatott be az Erdőmérnöki Főiskolára. Már az első évben balekká avatták. (A selmeci hagyományok azokban az években szigorúan tiltottak voltak.) Rendszeresen részt vett a hagyományok ápolásában. Ezért és a vizsgahónap kiértékelő gyűlésén tanúsított szerepléséért 1955. január végén kizárták az akkor mindenki számára kötelező Dolgozó Ifjúság Szövetségéből. Február elején az ÁVO letartóztatta, kétnapi vallatásra Győrbe vitte. Mint később kiderült, a főiskoláról való kizárását csupán Stasney Albert és Botvay Károly professzorok kemény kiál-

lása akadályozta meg.

1956 nyarán évfolyamával részt vett Mohácson a dunai árvíz károsultjai házainak újraépítésében, ahol az odalátogató Petőfi-köri titkároktól tudomást szerzett mindarról, amiről akkoriban a körben beszéltek. Szeptemberben beiratkozott, októberben Szegeden járt, 22-én beválasztották az évfolyamok képviselő-testületébe, és valamikor a következő napokban a megalakult MEFESZ Ideiglenes Intézőbizottságába. Később elnökeként érte meg november 4-ét. Ekkor a Diáksparlament választottjaként Kéthly Anna államminiszterrel New Yorkba utazott az ENSZ-hez segítőcsapatokért. John Foster Dulles amerikai külügyminiszter tanácsára 1957 januárjáig az Egyesült Államok egyetemén, televízió- és rádióadókban beszélt 1956-ról, majd a külföldön megalakult MEFESZ (új nevén: SZMESZ majd UFHS) alapító elnöke, később külügyi alelnöke lett. Az SZMESZ döntésére 1957 októberéig Dél-Kelet Ázsiában (India, Pakisztán, Taiföld, Burma, Indonézia, Japán, Ceylon) folytatta három társával előadói tevékenységét. Ezután visszatér Ausztriába, folytatja tanulmányait, 1960-ban befejezi tanulmányait, és nyugdíjazásáig három bécsi tervező irodában dolgozik. Munkája mellett negyven évig a párizsi Magyar Műhely című irodalmi lap munkatársa, huszonöt évig egyik szerkesztője. Nyolc kötete jelenik meg a vizuális irodalom vonzásában, kiállításai vannak Utrechttől Párizson át Szombathelyig és Budapestig.

Kitüntetései: Kassák Lajos-díj (1978), Bárczy Géza emlékérem (1985), 1956-os Emlékérem (1991), Nagy Imre Emlékplakett, 1956-os Emléklap, a Magyar Köztársaság Tiszti Keresztje (2002), A Szabadság Hőse, (2006), Nyugat-magyarországi Egyetem Díszpolgára (2016).

Deminger Károly

Oklevelét kállította. The University of British Columbia, Vancouver

1959 és 1962 között Pitt lake Cambben erdőbecslés és térképezés, erdei utak bemérése, vágás területek kijelölése volt a feladata.

1962-1965 között almérnök volt a MacMillan Boedel and Powell River Ltd-nél (Franklin River Divission), majd 1965-1969 között segédmérnök ugyan ennél a vállaltnál (Port Hardy Division).

1969-1994 között a Welwood of Canda Limited, Empire Logging Division Squamishnél (B.C.) erdészeti főmérnök volt. Hatásköre alá tartozott a mérnöki osztály, erdészeti osztály, tűzvédelem, út- és hidépítés, természetvédelem.

1994-1995 között a Welwood of Canada Ltd. Központi Főirodájában, Vancouverben speciális programtervező mérnökként dolgo-

zott

1995-ben ment nyugdíjba.

1995-2001 között magánvállalkozóként dolgozott. Vállalkozásának neve: K.C. Deminger Environmental Services.

Kiemelkedő eredményei: tervezett 30 hidat és ezek megépítését felülvizsgálta; készített egy szintvonalas térképet a Port Alberni Inlet (tenger öböl) egyik részéről, megszervezte az 1992-es Western Canadian Forestry Workshopot Squamishban, létesített egy 0,4 ha-os nyárfa csemetekertet. Tervezett faszortírozó telepet, lefolyó vizet tisztító berendezést, farönk leemelő berendezést, 24 automata locsoló berendezést, üzemanyagtároló berendezést stb.

Tagja a Canadian Institute of Forestrynek.

Fűr Károly

814 Orcrest Dr. Kamloops, British Columbia, Kanada

Oklevelét kiállította: The University of British Columbia, Vancouver

1960-1964 között az állami erdészeti hivatal fabecsléstani osztály csoportvezetője volt.

1964-1968 között Victoriában a Parlament épületében az állományértékesítő osztálynál végzett kutató munkát.

1968-1974 között Prince George-ban a fakitermelési osztályon az erdészeti magánvállalatoknak a fakitermelési engedélyek és szerződések adminisztrációjával foglalkozott (Zone Forester).

1974-1982 között Kamloopsban az állományértékesítő osztály vezetője lett. Könyvet írt az állományértékesítésről. Számos körlevelet bocsájtott ki a Kamloops kerülethez tartozó erdészeti hivataloknak.

1983 és 1995 között a fakitermelési osztály vezetője volt.

1995-ben, 35 év munka után nyugdíjba vonult.

Jákóy András Géza

Oklevelét kiállította: The University of British Columbia, Vancouver

1959-62 között segédmérnök a Brit Columbia Tartományi Erdőmérnöki osztályán.

1962-64 között fakitermelési mérnök Crown-Zellerbach Ltd-nél.

1964-66 között tovább tanul a UBC-n, közben a Cominco Műtrágya Gyár segédkutatója.

1966-ban megkapja a mesterfokú erdész diplomát a UBC erdészeti karán. Tanácsadó professzor: Dr. Sziklai Oszkár. Diplomaterv: Douglas-fir (2-0) csemetek műtrágyázása Brit Columbia partvidékén.

1968-ban regisztrált tagja lesz a B.C. Professzionista Erdészek Egyesületének.

1966-70 között segéd tanár a Brit Columbia Technológiai Intézet fatechnológiai és erdészeti osztályán. Oktatott tárgyak: Földmérés, Útkitűzés, Növénytan és Fatechnológia.

1970-75 között tanárként tanít a B.C. IT Erdészeti, Vadászati, Halászati és Turisztikai Tanszékén. Az egyesített első éves szakon Növénytant és Talajtant tanít.

1975-76-os tanévet a UBC Geológiai és Talajtani Osztályain tölti. A tanulmányi év eltelte után visszatért a B.C. IT-hoz Talajtant tanítani, a fakitermelési szakon Talajmechanikát és Hidrológiát tanít. A vadászati, halászati és turisztikai szakon ökoszisztéma osztályozást is tanít a végzős diákoknak.

1978-79 között a B.C. Tartományi Erdészettől kutatási lehetőséget kap. Fő munkaköre: a Kamloops Erdőgazgatóság területeinek ökológiai osztályozása. A mezősegi és erdő talajok tulajdonságainak tanulmányozása és elhatárolása.

1979-ben beszámolót készít az Észak-nyugat Amerika ökológiai vándor gyűlésére.

1981-ben beszámol a Kanadai Talajtani Társaság évi gyűlésén. Ugyanebben az évben megkapja a Talajtani tudományok mesterfokú diplomáját, a UBC Mezőgazdasági Fakultásán

1989-ben beszámoló a Magyar Természettudományi Egyetem nemzetközi összejelentésén, Budapesten.

1986-94 között tanácsadóként dolgozik a B.C. Erdész Egyesület továbbképzési csoportjában.
1997-ben nyugalomba vonul. 1997-től a Pacific Regió Talajtani Egyesületének igazgatója, 2002-ben elnöke.
1998-2006 között a Vancouveri Magyar Kulturális Egyesület alelnöke, 2007-2008 között elnöke.

Kalmár Lajos

9485 Nagycenk Rákóczi út 73.

Oklevél száma: 49/1963; kelte: 1963. június 20.; kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

1956-ban, harmad éves hallgatóként kivándorol Kanadába.

1957-1958 között a kanadai Department of Highway British Columbia állami vállalatnál erdei útépítésnél szintező és térképrajzoló.

1958 nyarán hazatér Kanadából. Politikai okok miatt egyetemi tanulmányait csak 1960. szeptember 1-jétől folytathatja levelező hallgatóként.

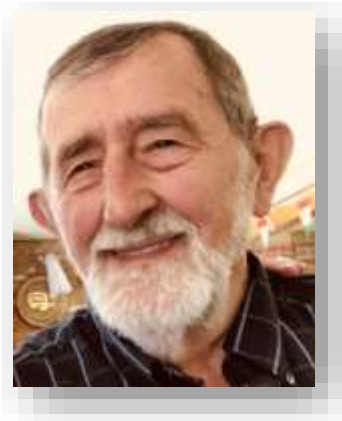
1958-1974 között a Hajdúsági Állami Erdőgazdaság hossztolóként, rakodókezelőként, műszaki vezetőként, fásítási előadóként, építési csoportvezetőként és nyolc évig erdészvezetőként dolgozott.

1974 és 1990 között a Mecseki Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság Kárászi erdészeténél igazgató. Kiterjedt közjóléti és természetvédelmi tevékenységet végez, a Keleti Mecsek Tájvédelmi Körzetben.

1976 és 1985 között a Lengő Vadásztársaság ellenőrző bizottság elnöke. Közben különböző előadásokat tartott a dunántúli fafeldolgozó üzemek és a Baranya megyei gazdasági vezetők továbbképző tanfolyamain.

1990-ben vonult nyugdíjba.

Munkásságát Kiváló dolgozó jelvényvel (1966, 1976), Tűzbiztonsági Érem ezüst fokozatával és Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetéssel (1985, 1988) ismerték el.

Kiss Gyula Károly

12601 Kidston Road, Coldstream, British Columbia, Kanada

Oklevelét kiállította: The University of British Columbia, Vancouver
Megszerezve a diplomát, 1959-ben beiratkozott a vancouveri egyetem növényteni szakára, Paeleo-botanikai továbbképzésre.

1961-ben megszerezte a mesterdiplomát, és elfogadott egy munka ajánlatot Kaliforniában egy olaj társaságnál. Feladata az üledékes kőzetek rétegződését tanulmányozni megkövesedett pollen és spórák elemzésével.

1964-ben visszatért Kanadába és tovább folytatta tanulmányait a Vancouveri Egyetem Erdészeti Karán erdészeti genetika vonalán.

1964-67 között eleget tett az akadémiai és tanulmányi követelményeknek.

1967-ben elfogadott egy munka ajánlatot a Brit Kolumbia Állami Erdészeti Minisztériumtól, mint tudományos kutató. Feladata a brit kolumbiai lucfenyő ültetvények genetikai feljavítása volt.

1967-1968 között Victoriában, Brit Kolumbia fővárosában, megírta munkatervét az új fatelepítmények genetikai feljavítására. Tervét jóváhagyták így hozzáfogott a terv végrehajtásához.

Harminc éves pályafutása folyamán (1967-1997) megalapozta a Brit Kolumbia belföldi lucfenyő (*Picea glauca* és *Picea engelmannii*) állományainak feljavítását, mely munkálatok továbbra is folytatódnak. Új állományokat most már csak feljavított (nemesített) csemetékkel szabad beültetni. További feljavítást hibridizálás útján folytatják az új munkatársak.

Nevezetes eredményei:

- Kiharcolta a vernoni erdészeti tudományos kutató állomás létesítését (Kalamalka Forestry Centre).
- Bebizonyította, hogy lucfenyő magtermő kerteket a melegebb éghajlaton kell létrehozni.
- Kimutatta, hogy a lucfenyőnek öröklődő védekezési rendszere van a lucfenyő ormányos bogár támadása ellen. Ez igen fontos felfedezés, mert az ormányos bogár hatalmas károkat okozott lucfenyő telepítvényekben. Ezen védekezési rendszert hasznosítják a további keresztezésekben.

Politikai vonalon is dolgozott 19 évig, mint helyi választott képviselő (3 évig polgármester) Coldstreamben.

Több természetvédelmi társaságban volt aktív.

Kiss János

1496 Thames Place, Viktoria B.C. V8N 5G9

Oklevelét kiállította: The University of British Columbia, Vancouver

Az erdőmérnöki oklevél megszerzése után, 1960-1994 között a British Columbiái Erdészeti Minisztérium Felmérési és Leltározási Osztályán dolgozott különböző beosztásokban:

- 1960-1962: gyakorló erdőmérnök;
- 1963-1966: csoportvezető;
- 1967-1973: helyettes felügyelő;
- 1974-1980: felügyelő;
- 1981-1994: különleges projektek vezetője

A munkája fatömeg táblázatokhoz adatok gyűjtése, fatömeg veszteségi adatok felmérése, kiszámítása és publikálása volt. Az adatgyűjtés pontos méréséhez a fák ledöntése, feldarabolása megvizsgálása volt szükséges. Ezt elvégezte fafajonként és éghajlati zónánként. 1966-ban tagságot nyert a British Columbiái Erdészeti Kamarába.

Kiss Tibor

Zalaegerszeg Köztársaság u. 38.

Oklevél száma: 18/1959; kelte: 1959. június 18.; kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

1959-1960 között műszaki előadó a zalaegerszegi Állami Erdőrendezőségénél. 1961-1964 között szakelőadóként dolgozik a győri Kisalföldi Állami Erdészet Északhansági Erdészeténél. 1964-től nyugdíjazásáig a zalai Erdő és Fafeldolgozó Gazdaságnál dolgozik; a Csömödéri Vasút és Fafeldolgozó üzeménél üzemvezető-üzem-szervező. Nyugdíjba vonulásakor szakfelügyelő.

Dr. Korán Zoltán

17 Harding Kirkland Que, Canada, H9j 3Z1

Oklevelét kiállította: *The University of British Columbia, Vancouver*

1961-ben mesterfokozatot szerzett, majd a syracuse-i Állami Egyetemen ledoktorált fatermékek témakörben.

1957-és 1961 között – amíg tanult – különböző nyári munkákon vett részt, több intézményben, többféle munkakörben.

1962-ben Nemzeti Tudományos Alap ösztöndíjasa a Syracuse-i Egyetemen.

1964 és 1968 között a Pulp and Paper Research Institute of Canada montreáli vállalatnál dolgozott tudományos kutatóként-

1974-1976 között a Centre de Recherche Industrielle du Quebec Vállalatnál volt kutató és fejlesztő mérnök.

1976-tól 1996-ig a Quebec-i Egyetemen dolgozott professzorként. Közben számos más egyetemen volt vendégprofesszor is: Durhami Egyetem, Torontói Egyetem, Grenoblei Egyetem, Soproni Egyetem. Tudományterületei: rostosítási folyamatok, a rost tulajdonságai, papír fizika, a karton szilárdsági tulajdonságai, faanatómia, fény- és elektromikroszkópia vizsgálati módszerei, röntgentechnikák. Tudományos munkásságát 71 tudományos cikk, 5 könyvrészlet, számos konferencia előadás 15 országban, konzultációs jelentések 27 cégnek fémjelzik.

Tagja a Quebeci Mérnöki Társaságnak, a Fatermékek Kutató Szövetségének, a Kanadai Mikroszkópok Szövetségének, a kanadai Rost- és Papíripari Vállalatnak, valamint az amerikai Rost- és Papíripari Szövetségnek.

Lakatos József

1124 Budapest Bűrök u. 16.

Oklevél száma: 14/1959; kelte: 1959. június 18.; kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

1959-62 között az Észak-somogyi Állami Erdőgazdaságnál dolgozott gyakornokként, majd műszaki vezetőként illetve erdészettervező-helyettesként.

1962. június 1-jén az Országos Tervhivatalhoz helyezték, ahol mint műszaki főelőadó dolgozott a Mezőgazdasági Főosztály Erdészeti csoportjában 1964 áprilisáig.

Ezt követően az Erdészeti Tervező Irodához került. Az ERDŐTERV-nél, majd annak jogutód szervezeteinél (ERFATERV, E.K.F.M. Osztórák-Magyar Kft.) dolgozott különböző szakterületeken, munkakörökben illetve beosztásokban (tervezőmérnök, főmunkatárs, vezető tervező, szakosztályvezető helyettes, osztályvezető helyettes, osztályvezető).

Ezen időszak első részében faipari fejlesztési tanulmányok és tervek kidolgozását, majd az új vagy bővített hazai nagy faipari üzemek telepítési terveinek, mélyépítési létesítményeinek beruházási program- és kiviteli terv szintű tervezési munkáit végezte. Az 1970-es évek elejétől elsősorban az erdőgazdálkodás és fafeldolgozás fejlesztésével kapcsolatos tanulmányok, fejlesztési tervek kidolgozásával foglalkozott. A későbbi időszakban az ágazat területén műszaki- és szervezet-fejlesztési feladatokat látott el, majd a világbanki finanszírozású erdészeti- és faipari fejlesztések összefogását, pénzügygazdasági elemzését végezte. Kiemelt feladatként részt vett egy mongóliai vadászati expedícióban, és vezette az ottani vadászati termékeket feldolgozó üzem és egy dél-góbi vadászati bázis fejlesztési tervének kidolgozását.

1995-ben nyugdíjba vonult. Megkapta az Erdészet, majd a Faipar Kiváló Dolgozója miniszteri kitüntetések.

Nagy József Antal

4034 Debrecen Félegyházi T. u. 25.

Oklevél száma: 20/1959; kelte: 1959. június 19.; kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Első munkahelye a Mecseki Állami Erdőgazdaság Alsókövesdi Erdészeténél volt, ahol erdőmérnök gyakornokként a fahasználati műszaki vezetői teendőket látta el.

1960-tól a hajdúsági Állami Erdőgazdaság műszaki-építési előadója, erdészházak és egyéb építmények tervezője és kivitelezésének irányítója. Hidat tervez a Hortobágy folyón.

Ugyanitt fásítási munkák irányítója a bihari térségben, majd erdészvezető a Guthi Erdészetnél.

Rövid kitérőkkel földmérő mérnök a geodéziánál, majd erdőren-

dező a Debreceni Erdőrendezésén.

1971-től ismét a jogutód Felsőtisza Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságnál dolgozik, mint a szaporítóanyag-termelés szervezője és fejlesztője. Intenzív technológiák alkalmazásával a szaporítóanyag termelés volumenét keresleti szintről kínálati szintre fejlesztette.

1980-ban felügyelője az Észak-alföldi Régió erdészeti szaporítóanyag termelésének.

1986-ban a Homoki TSZ Erdőgazdálkodási Társaságának ügyvezető igazgatója a rendszerváltásig. Fő feladata az erdőtelepítések szervezése, az erdőterületek növelése a Dél-Nyírségben.

1991-től egyéni vállalkozóként dolgozott a Hajdú-Bihar megyei erdőgazdálkodás területén, majd ezt a feladatot önkéntesként folytatja jelenleg is.

Szakmai pályafutása kiemelkedő eredményének tartja az ezer hektárt meghaladó sikeres erdőtelepítést, melynek tervezője és a kivitelezésének irányítója volt.

Aktuális feladatként az akácuntság kezelésén, valamint a kései meggy terjedésének biológiai úton való megakadályozásán dolgozik.

Nyers Ferenc

4206 Wakefield Place Victoria B.C.. V8N 6E5 Canada

Oklevélét kiállította: The University of British Columbia, Vancouver Erdőmérnöki oklevél megszerzése után 1960-1988 között a British Columbiái Erdészeti Minisztérium mérnöki osztályán különböző beosztásokban dolgozott:

- 1960-1961: út kitűzés és úttervezés,
- 1962-1963: különleges fejlesztési projekt vezetője,
- 1964-1965: út és hídépítés vezetője,
- 1966-ban tagságot nyert a British Columbiái Erdészeti Kamarába.

· 1966-1971: fejlesztési és feltárási mérnök – ez idő alatt több tanulmányt készített nagy területek feltárájáról, főutak kijelöléséről, szállítási módszerekről és azok költségvetéséről, leendő feldolgozási központok megjelöléséről;

- 1972-1973: a Csendes óceán partvidékének vízen szállított farönkök szállítási módszerét tanulmányozta. Tanulmánya új szállítási módszereket javasolt, amit a nagy vállalatok elfogadtak és bevezettek;
- 1974-1988: fejlesztési és szállítási részleg vezetője.
- 1989-1997: magán vállalkozó; erdőgazdálkodási tanácsadó.

Tagja volt több nagy létesítményeket tervező és kivitelező bizottságnak.

Dr. Nyulász István

8220 Balatonalmádi Kossuth u. 9.

Oklevél száma: 12/1959; kelte: 1959. június 17.; kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Első munkahelye a Balatonfelvidéki Állami Erdőgazdaság volt Veszprémben, ahol 1959-1965 között dolgozott, mint fásítási előadó, majd mint erdőnevelési felügyelő.

1965. május 16. és 1991. május 31. között a Veszprém megyei Tanács VB Mezőgazdasági és Élelmezésügyi osztály erdészeti, vadászati, halászati és természetvédelmi felügyelője, majd ugyanennek a csoportnak csoportvezetője volt.

Közben a talajtan és agrokémia szakmérnöki oklevelet, majd mezőgazdasági doktori címet szerzett, disszertációjának címe: a Bakonyi szarvaspopuláció szerkezeti vizsgálata volt.

1991. június 1. és 2007. június 30. között – 72 éves koráig – a Veszprém megyei Földművelésügyi Hivatal Vadászati-Halászati osztályvezetője, majd nyugdíjas korában főfelügyelője volt.

Munkásságát több kitüntetéssel ismerték el, ezek között a legmagasabb a Munkaéremrend ezüst fokozata, melyet 1985-ben kapott meg.

Poprádi László

7-3395 Ellendale Ave Montreal Q.C., Canada H33-1W8

Oklevelét kiállította: The University of British Columbia, Vancouver

1960-1969: Rayonier Co. Ltd-nél segédmérnöként majd főmérnöként dolgozik (Vancouver Island, B.C.)

1969-1971: Evans Products Ltd-nél termelési igazgató (Lillooet, B.C.)

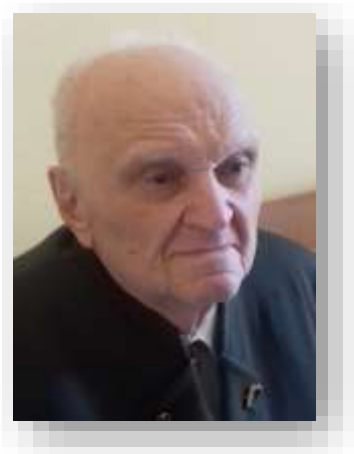
1971-1973: Taseko Loggind Ltd-nél ügyvezető igazgató (Vancouver, B.C.)

1973-1977: Tahsis Co. Ltd-nél szerződési-termelési igazgató (Vancouver Island, B.C.)

1977-1979: Stadler Hunter Ltd-nél erdészeti és faipari igazgató/alelnök, Irán Gilan tartományában.

1979-1992: Klockner Stadler Hunter Ltd-nél erdészeti és faipari alelnök és elnöke a Vancana INC leányvállalatnak. (Montreal, Quebec, Vancouver, B.C.)

1992-2001: privát nemzetközi tanácsadó

Dr. Rácz József

9400 Sopron Király Jenő u. 2

Oklevél száma: 15/1959; kelte: 1959. június 18.; kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

1959-1960: OEF 10. sz. Erdőrendezősege, Miskolcon műszaki előadó.

1960-1996: Erdőmérnöki Főiskola, illetve Erdészeti és Faipari Egyetem Sopron.

- 1959-1963: egyetemi tanársegéd,
- 1963-1977: egyetemi adjunktus;
- 1977-1996: egyetemi docens.

1960. július 16-tól az Erdőmérnöki Főiskola, majd a jogutód Erdészeti és Faipari Egyetem Erdészeti Szállítástani, az Erdőhasználati

és Feltárási, majd az Erdőfeltárás és Vízgazdálkodási tanszéken dolgozott. Kezdetben az Erdészeti szállítástan, majd a tantárgy nevének megváltoztatása után az Erdészeti útépités tan gyakorlatait tartotta. Később az Erdészeti szállítástan I. illetve az Erdészeti útépités tan I. előadásaira kapott megbízást.

1966-ban a tanszék átvette az Erdészeti vízgazdálkodás tan tantárgy oktatását, melynek kezdetben a gyakorlatait vezette, majd 1972-től az előadásokat is ő tartotta. Kutatási, műszaki fejlesztési munkái az oktatott tárgyakhoz kapcsolódtak. A tervei szerint megvalósult létesítmények gyakorlati tapasztalat szerzésére biztosítottak lehetőséget

1971-ben Adatok a magyar erdőgazdasági vontatócsörlő kialakításához című disszertációval elnyerte az egyetemi doktori címet.

Kezdeményezésére indult el a tanszék keretében működő Hidegvízvölgyi Erdészeti Hidrológiai Állomás létesítése, amely kedvező kutatási lehetőségeket nyújt jelenleg is.

1981-1984 között az EFE Erdőmérnöki Karának dékánhelyettese. 1987-től 1993-ig az EFE Erdőmérnöki Kara Erdőhasználati és Feltárási, illetve átszervezés után az Erdőfeltárási és Vízgazdálkodási Tanszék vezetője. 1975-1977 között kollégiumi igazgató. 1984-1990 között a Jegyzetsokszorosító Részleg vezetője, 1993-1997 között a Pilisi Parkerdőgazdaság igazgatósági elnöke.

25 könyvrészlet és egyetemi jegyzet írásában vett részt.

Munkáját Erdészeti és Faipari Egyetem kiváló dolgozója (1965, 1976), Pedagógus Szolgálatért Emlékérem (1996), Kaán Károly Emlékérem (2002), Pro Aqua Emlékérem (2007) adományozásával ismerték el.

1996-ban vonult nyugállományba.

Ravai János

35 Magnolia Dr. Parksville B.C., V9P2V6, Canada

Oklevelét kiállította: The University of British Columbia, Vancouver

1959-1960 között a Forestal, Forestry and Engineering International erdőmérnöki vállalatnál útkijelöléssel és felméréssel foglalkozott.

1960 és 1962 között Tahsis Erdőipari Vállalatnál térképezéssel, fafelméréssel, út- és vágásterület kijelöléssel foglalkozott.

1962-ben Kanada egyik legnagyobb faipari vállalatánál, a MacMillan Bloedel Ltd-nél, erdőmérnökként nyert alkalmazást. Itt 1982-ig különböző termelési körzetekben, különböző beosztásokban dolgozott: Queen Charlotte szigeteken erdőmérnök helyettes, Kelsey Bay-en (Vancouver sziget) tervezőmérnök, Port McNeillen

(Vancouver sziget) főmérnök.

1982-1984: The Corporation of the North Cowichan (Vancouver sziget, Duncan), főmérnök. Itt a város 7000 ha-os erdős területéért volt felelős.

1984-1992 között egyéni vállalkozóként dolgozott (Ravai Consulting Ltd.). Ez idő alatt megszervezte a helikopteres fakitermelést Tsimpson Indián Rezervátumban (Vancouver sziget, Nanaimo) farakodót tervezett, Victoriában fűrészüzemet tervezett és üzemeltetett, valamint ugyanitt karácsonyfa ültetvényt tervezett és kivitelezett.

1992-1994 között az Erdészeti Minisztérium MacKenzie körzetében erdőmérnökként dolgozott.

1994-2000-ig egyéni vállalkozóként dolgozott ismét.

2000-től nyugdíjas.

Reisz József

3200 Gyöngyös Zöldfa u. 22.

Oklevelét kiállította: Királyi Erdőfőiskola, Stockholm

1954 és 1956 között hallgató a soproni Erdőmérnöki Főiskolán, amikor is elhagyja az országot és Svédországban telepedik le. 1957-ben nyári erdei munkásként dolgozik Kostán, Dél-Svédországban, majd ugyanebben az évben erdei munkás tanfolyamra iratkozik be Skinnskattebergbe.

1957 és 1960 között a stockholmi Királyi Erdőfőiskola hallgatója. 1960-ban felfedezte a belső zsugorodású repedésmentes faanyagot. 1962-ben megkapta a távozási bizonyítványt, ezzel egyidőben megkapta a magister akadémiai fokozatot is.

1961-1962 között erdőbecslőként dolgozik Észak-Svédországban. 1962-ben helyettesítő tanárként dolgozott különböző középiskolákban Stockholmban és környékén.

1963 és 1966 között ügyintéző egy életbiztosító társaságnál, majd 1967-ben elvégzett egy 6 hetes, központi átképző tanfolyamot, így 1968-ban földmérőként dolgozott Dél-Svédországban. 2001-ig, nyugdíjazásáig, technikai alkalmazottként dolgozott Németországban.

Reményfy László

3233 Gyöngyös Mátraháza Erdészház u. 7

Oklevél száma: 20/1959; kelte: 1959. június 19.; kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

1948-ban kezdte meg tanulmányait Sopronban, az Erdőmérnöki Karon. Amikor 1951 nyarán, harmadév végén tudomására hozták, hogy a továbbiakban nem számítanak rá az ágazatban, az építőiparban helyezkedett el, és ott dolgozott 1961-ig kubikos, technikus, majd építésvezető beosztásban. Az akkori nagy építkezéseken szívesen fogadták az erdészeket, sok kiváló erdőmérnökkel dolgozott együtt, akik szintén nem voltak kíváncsiak az ágazatban. Elsőként épített vasbeton csövekből víznyomó vezeték, mely ma is jól szolgálja Székesfehérvár vízellátását Kincsesbánya karsztvizeiből.

1959-ben volt alkalma befejezni a főiskolát. Erdész pályafutását a Mátrai Erdőgazdaságnál kezdte, erdőművelő munkakörben.

Mozgalmas időszak volt, még a háborúban elmaradt nevelővágásokat is végezték, miközben nagy területű erdőtelepítés is a feladatuk volt. Ekkor tették az első lépéseket a vegyszerek alkalmazása terén is. Az ágazatban akkoriban szokásos folyamatos átszervezések miatt 1966-ban ismét az építőiparhoz igazolt át. 1971-ig a Visontai Erőművet építette.

Második erdész korszakát az Egri Erdőrendezőség üzemtervezőjeként 1991-ig töltötte. Ekkor alakították ki az üzemtervezés új rendszerét.

1983-ban belterületi favágásra szerzett szakképesítést, mely mesterségnek mai napig hasznát látja. Nyugdíjban még huszonöt éven át foglalkozott szakmai tanácsadással új erdőbirtokosok részére. Különböző sajtótermékekben kritikus hangvétellű írásaival szerepel. Építőipari tevékenységét az akkoriiban divatos „sztahanovista” kitüntetéssel, az erdészetit pedig Pro Silva Hungariae díjjal honorálták.

Rónay Sándor

#1408 – 1020 View Street Victoria B.C., V8V 4Y4 Canada
Oklevelét kiállította: *The University of British Columbia, Vancouver*

1961-ben MSc diplomát szerzett szintén a British Columbia Egyetemen. A diplomamunka témája: A douglasz fenyő (*Pseudotsuga taxifolia*), a nyugati tsuga (*Tsuga heterophylla*) és a nyugati vörös cédrus (*Thuja plicata*) fenyők korona típusai mint a légi fotókon felismerhető karakterisztikák.

1961-1966: a British Columbia Erdészeti Minisztérium alkalmazta. Feladata: természetes úton való erdőfelújítások kiértékelése, majd a nyugati fehérfenyő (*Pinus monticola*) rozsdá gomba elleni antibiotikus permetlé hatékonyságának kiértékelése volt.

1967-1968: a MacMillan Bloedel papír és fűrész gyárnak dolgozott a vállalat növedék táblái pontosságának javításával foglalkozott.

zott.

1968-tól a British Columbia Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Minisztériumhoz került.

1974-ben az Oregon Állami Egyetemen Közgazdaságot tanult, majd ezt követően a Mezőgazdasági Minisztérium Közgazdasági Osztályán dolgozott.

1979-től 1989-ig a minisztérium Számítógép és Informatika részlegét szervezte meg és vezette.

1989-1995 között a Minisztérium Statisztika Osztályán dolgozott, majd nyugdíjba vonult

Skerlanicz Sára

9023 Győr Ifjúság krt. 47.

Oklevél száma: 7/1959; kelte: 1959. június 16.; kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

1959. július 1-jétől az Erdőgazdasági és Faipari Értékesítő és Készletező Vállalat (ERDÉRT) lórincai fatelepén dolgozott műszaki gyakornokként, majd kereskedelmi tisztviselőként.

1960. október 16-án áthelyezéssel az OEF Állami Erdőrendezés Győri Erdőfelügyelőség osztályára került erdőfelügyelőnek.

1985 szeptemberében rokkantnyugdíjas lett.

2005-ig adminisztratív munkát végzett a Győri Erdőfelügyelőségben.

Szamosi Gábor

Oklevelét kiállította: *The University of British Columbia, Vancouver*

Végzése után nem volt könnyű munkát szerezni az erdőmérnöki pályán, mert az angol nyelvtudása még igen gyenge volt. Elhatározta, hogy az erdei fizikai munka nem fog megölni és ez lett az első alkalma megkóstolni az őserdőbeli munkákat. Egy kis fakitermelő vállalatnál (L & K Lumber B.C.) volt az első munkahelye, mint chokerman (farönk közelítő). Mint fiatal erdész hamar kapott munkát egy tanácsadó cégnél (Forestal International Ltd.), mint faállomány becslő és kartográfus. Szerződése itt négy hónap után befejeződött, Új munkahelye a B.C. Forest Products Ltd. vállalatnál lett, ahol már több magyar erdész dolgozott. Ez volt az első alkalma egyetemi tanulmányai hasznosítására. Ennél a vállalatnál

dolgozott 1959-től 1963-ig, mint segédmérnök, kartográfus és felmérő. A felelőssége lényegében a következő volt:

- utak tervezése és felmérése,
- vágásterületek kitűzése,
- fa (rönk) hidak tervezése,
- őserdők feltárása (5-10 éves tervek stb.),
- drótkötélpályák tervezése különböző csörlőgépekre és módszerekre.

A MacMillan Bloedel Ltd. vállalat 1963 szeptemberében felajánlott egy állást amit elfogadott és ennek a vállalatnak dolgozott Vancouver Szigetén 1991-ig mint tervezőmérnök. 1991 decemberében, 55 éves korában végelszámolást kapott a vállalattól. Egy hónapon belül megalapította az erdőmérnöki tanácsadó irodáját. Mint magán erdőmérnök dolgozott 64 éves koráig.

Szántó Gábor

7400 Kaposvár Losonc köz 15.

Oklevél száma: 2/1959; kelte 1959. június 15.; kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

1959-1968 között a Közép-somogyi-, illetve Dél-somogyi Állami Erdőgazdaságnál műszaki vezetői, erdőművelési, erdőhasználati, fagyártmánytermelési, értékesítési területen dolgozott. Két tanévben az Erdőmérnöki Főiskola megbízott instruktora volt, ami ténylegesen egy évtizedre terjedt ki.

1968-1995 között, 26 éven át a MÉM Kaposvári Állami Erdőrendezőségnek, 1979-től a Kaposvári Erdőfelügyelőségnek az igazgatója. Működési területén 1971-re elkészítette az összes tervezetlen erdőre az üzemterveket, melyek eredménye képpen jelentősen gyarapodott az erdőterület és az élőfakészlet.

Vezetése alatt készítették el az első vadgazdálkodási üzemterveket.

Ennek eredményeként jelentősen megnövekedett a vadállomány, és világrekordok is születtek gímszarvasból.

1994-ben Edmond Blanc díjat kapott.

Részt vett Somogy megye és Dél-Dunántúl faipari fejlesztésének előkészítésében. Részesen volt négy tájvédelmi körzet kialakításának, egy tucatnyi országos jelentőségű természetvédelmi terület, három erdőrezervátum védetté nyilvánításának. Megszervezte Somogy megye parkerdő hálózatának és zöldövezeti terveinek elkészítését, állami finanszírozását.

Tagja volt a felettes minisztérium vadgazdálkodási és erdészeti ügyekkel foglalkozó törvényelőkészítő szakmai munkabizottságának az erdőbirtokossági társulatokról szóló törvény megszületéséig. Tudományos munkája, szakmai publikációi 2 önálló könyvként, 2 könyvrészletként, 23 szakcikként jelentek meg.

Munkásságát két alkalommal a Munka Érdemrend ezüst fokozatával, Bedő Albert Emlékéremmel és több más kitüntetéssel ismerték el.

Aranyoklevélben részesülő okleveles erdőmérnökök, akik az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karán végeztek 1969-ben

Bán Gellért

2890 Tata Fekete út 5/4.

Oklevél száma: 10/1969; kelte: 1969. június 23.

1969-ben kezdődött szakmai pályafutása a Veszprémi Állami Erdőrendezőségnél. Üzemtervező mérnökként a Bakony térségében vett részt különböző erdőállományok üzemterveinek elkészítésében.

1970-1990-ig – mivel vonzotta az útépítés tervezése és kivitelezése – a Székesfehérvári Közúti Építő Vállalathoz került a tatai főépítésvezetésre. Komárom-Esztergom megye közúthálózatának tervezésében és kivitelezésében dolgozott építésvezető majd főépítésvezető munkakörökben.

1980-ban közlekedési miniszteri dicséretet kapott a közlekedésszékesfehérvári közúthálózatának tervezésében és kivitelezésében dolgozott építésvezető majd főépítésvezető munkakörökben.

1983-ban második diplomáját: okleveles építőipari gazdasági mér-

nök lett.

1990. január 1-jével a rendszerváltás hajnalán, családi vállalkozást alapított Feleségével együtt út-híd-és parképítő főtevékenységekkel. Családi vállalkozásuk ma is sikeresen működik.

A 2000. évben különleges és nagyszerű szakmai kihívás elé került családi vállalkozásuk, ekkor kezdték el romjaiból felújítani Tata mellett Naszályon a tulajdonukba került több mint 500 éves műemlék vízimalmot és épületegyütteseit, valamint környezetének méltó tájrehabilitációját, ahol tökéletes egyensúlyban van az épített környezet és a természet szívet-lelket gyönyörködtető módon. Ebben a munkában összegződött és hasznosult mindaz a szakmai ismeret, hagyománytisztelet, értékteremtő és érték-megőrző tudás, amelyet a Selmec Akadémián gyökerezett és a soproni Erdészeti és Faipari Egyetemen tanított sokrétű egyetemi tudományok alapoztak meg. 2018-ban mindezen munkák értékeléseként nemzetközi műemléki ICOMOS díjat vehetett át a példaadó építészeti műemlékek gondozásáért.

Ugyanebben az évben felvette tagjai sorába a MABOSZ, a Magyar Arborétumok és Botanikus Kertek Szövetsége a vízimalom környezetében mintegy 5 hektáron kialakított Bán-Malomliget Arborétumot, melynek különlegessége a vizes élőhely a Fényes patak ölelésében lévő területen, főleg őshonos fajokkal és cserjékkel.

Barátossy Gábor

1122 Budapest Városmajor u. 50/b

Oklevél száma: 12/1969; kelte: 1969. június 23.

1969. június 30-tól a Budavidéki (később Telki) Állami Erdő és Vadgazdaság Budakeszi Erdészeti és Faipari Karán dolgozott mint erdőművelési és fahasználati műszaki vezető. Erdőművelési műszaki vezetőként az Érd-Sóskút délbudai kopárokban, mintegy 300 ha-on tervezett és kivitelezett erdőtelepítést. 1974. augusztus 1-jétől a MÉM Budapesti Állami Erdőrendezőség budapesti Erdőfelügyelőségéhez került, mint erdőrendezési felügyelő.

1977. december 17-től először megbízott erdőfelügyelőség vezető, majd átszervezés után 1979. április 1-jétől az Erdőfelügyelőség gödöllői osztályvezetője. 1980. október 1-jétől a MÉM Erdé-

szeti Hivatalának főelőadója, majd főmunkatársa. 1993. június 16-tól főosztályvezető helyettesként a

Magánerdőgazdálkodási Osztály vezetője. 1999. február 8-tól 2005. július 31-ig az Erdészeti Hivatal elnöke és főosztályvezető. Minisztériumi működése során részt vett a erdészeti igazgatás felügyeletében, az erdészeti jogalkotásban, az 1996. évi új erdőtörvény kidolgozásában, az erdészeti jogalkotás európai uniós jogharmonizációjában. Irányította országosan a mintegy 200 000 ha új erdőtelepítés létesítését. Több mint két évtizeden át koordinálta az erdészeti közjóléti beruházásokat, parkerdők, erdei iskolák létesítését, erdőterületeken lévő történelmi várromok rekonstrukcióját. 2005. augusztus 1-jétől az Ipolyerdő Rt. balassagyarmati központjába került közjóléti és koordinációs szaktanácsadónak, ahonnan 2006. szeptember 6-án nyugdíjba vonult. Szakmai működése során 1990 és 1994 között társadalmi munkában ellátta az Országos Erdészeti Egyesület főtitkári tisztségét is.

Kitüntetései: 1986: MÉM Kiváló munkáért kitüntetés, 1995: Bedő Albert emlékérem, 1996: Ópusztaszeri Nemzeti Emlékpark Díszoklevele, 1998: Nógrád község Díszpolgári cím, 1999: Műemlékvédelemért Emlékplakett, 2005: Nyugat-magyarországi Egyetem Kari Dísztör kitüntetés, 2005: Rimler Pál Emlékérem, 2011: Pro Silva Hungariae Díj, 2015: Alföldi Erdőkért Emlékérem, 2016: Országos Erdészeti Egyesület Örökös Tagsági Díszoklevél.

Török Ferencné Bori Aranka Klára

Sükösd Árpád u. 3.

Oklevél száma: 17/1969; kelte: 1969. június 23.

1969. július 1-jén a Keszthelyi Állami Erdőgazdaság központjában kezdte meg szakmai munkáját, ahol termőhely feltárási előadóként tevékenykedett. Ezen a munkahelyen és beosztásban csak a gyakornoki idejét töltötte el. Felmondással elhelyezkedett 1970. március 1-jén a Somogyi Erdő- és Fafaeldolgozó Gazdaság központjában, Kaposváron, itt területrendezési előadóként dolgozott 3 évig.

Saját kérésére 1973. március 15-én került az Erdőgazdaságon belül a Tapsonyi Erdészethez szállítási, értékesítési műszaki vezetői beosztásba. Ebben a munkakörben 1 évig dolgozott, ezután kinevezték fahasználati műszaki vezetői munkakörbe és ezzel együtt a gépesítési műszaki vezetői munkakört és az erdészetvezető helyettesi tevékenységet is ellátott. Az 1970-es évek végén és a 80-as évek elején

átszervezések történtek az Erdőgazdaságoknál, ekkor megszűnt a Tapsonyi Erdészet. Ennek okán áthelyezte a SEFAG a Nagybajomi Erdészethez erdőművelési ágazatvezetői munkakörbe 1983. október 1-jei hatállyal, ahol nyugdíjazásáig dolgozott.

Munkáját Kiváló Dolgozó kitüntetéssel ismerték el két alkalommal; a Magyar Erdőkért kitüntetést 1989-ben kapott.

Nyugdíjazása után visszaköltözött szülőfalujába, ahol 5 évig nyugdíjasként, félállásban a Gemenci EVAG Hajósi Erdészeténél dolgozott. Azóta magán erdőgazdálkodóknak tervez és erdőgazdálkodási munkák kivitelezésének irányításában vesz részt, felkérésekre a mai napig.

Borzási Béla

2890 Tata, Arany János utca 19.

Oklevél száma: 15/1969; kelte: 1969. június 23.

Munkáját Gödöllői ÁEG Ceglédi Erdészeténél erdőművelési előadóként kezdte. 1970. január 1-től (ÁEG átszervezés) a NEFAG Ceglédi Erdészeténél erdőművelési műszaki vezető lett.

1976. november 15-től áthelyezték a NEFAG Pusztavacsi Erdészeti üzemébe főmérnöknek.

1976-1978 között tájrendező és környezetvédő szakmérnöki másoddiplomát szerzett.

1983. december 1-jétől kinevezik üzemigazgatónak,

1992. augusztus 1-jétől a NEFAG és jogutódjai Pusztavacsi Erdészet erdészeti igazgatója.

1995-ben elsőként kapta meg az Alföldi Erdőkért kitüntetést kiváló szakmai munkája elismeréseként.

2000. január 1-jétől az összevont Pusztavacsi és Ceglédi Erdészet jogutódja a Pusztavacsi Erdészet igazgatója.

Pusztavacson – az ország közepén— eltöltött 30 év munkáját a tartamos erdőgazdálkodás szem előtt tartása mellett végezte. Szakmai célja volt a pusztavacsi akác teljes vertikumot átfogó hasznosítása, (magtermelés, csemetenevelés, erdőfelújítás, fakitermelés) és faipari magas-szintű felhasználása, hasznosítása, valamint a vadgazdálkodás során a dámszarvas állomány megőrzése, méltón az elődök-höz.

2006. december 31-től nyugdíjas.

Brojnás László

4032 Debrecen Bessenyei utca 8.

Oklevél száma: 13/1969; kelte: 1969. június 23.

Szakmai pályafutása alatt először a Bagaméri Erdészetnél dolgozott, majd néhány év állami erdőben végzett munka után a Létavértesi Mgtsz vezető erdésze lett, és a derecskei járás összes szövetkezeti erdeit kezelte.

1990. március 15-től a Debreceni Erdőfelügyelőségnél (majd jogutódainál az Állami Erdészeti Szolgálatnál és a Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatalnál) erdőfelügyelői munkakörben dolgozott egészen nyugdíjba vonulásáig, 2007 áprilisáig. Azóta erdészeti szakszemélyzetként tevékenykedik.

Komoly eredményeket ért el Hajdú-Bihar Megyében a magánerdőgazdálkodás terén, annak szakmai színvonalának emelésére. Saját erdősítéseit a lehető legmagasabb szakszerű kivitelezéssel végezte. Célja az erdők változatosságának megőrzése, az erdők fenntartása és felújítása, magánerdőben is a védelmi és közjóléti szolgáltatások biztosítása. A technológiák fejlesztése, átalakítása révén folyamatosan keresi a fejlődés lehetőségeit, célja az erdőgazdálkodók munkájának könnyítése, anyagi boldogulásuk javítása. Jelenleg is a saját erdeiben gazdálkodik.

Kitüntetései: 2016. december 9-én az Országházban vehette át az Országos Erdészeti Egyesület 150. jubileumi ülésén a Szakszerű erdőgazdálkodásért szakmai díjat, melyet a NEBIH adományozott az erdészeti igazgatás szakmai munkáját segítő, illetve a magyar erdők fenntartása, felújítása, erdőterületek bővítése érdekében végzett eredményes tevékenység elismeréseként.

Doba György

2890 Tata Rozgonyi u. 21.

Oklevél száma: 11/1969; kelte: 1969. június 23.

Az oklevél átvétele után, 1969. augusztus 1-jén a Komárom megyei Tanácsi Útépítő Vállalatnál kezdett dolgozni mint művezető. Később építésvezető, majd fő-építésvezető lett. 1974. július 1-jétől a vállalat jogutódjánál, a Komárom megyei Tanácsi Építőipari Vállalatnál termelési főmérnök. Úthálózat-építési és -kivitelezési, mély- és magas-építési munkák szervezésében és kivitelezésében vett részt.

1989. április 1-jétől a vállalatból megalakult Komárom megyei Út- és Mélyépítő Kft. ügyvezető igazgatója. Már egyetemi éve alatt kiemelten érdeklődött a műszaki tárgyak iránt. Az Országos Tudományos Diákköri Konferencián a MOM Ta D1 kördiagram tahiméterrel kapcsolatos pontossági vizsgálatok című dolgozatával 1969-ben első díjat nyert. Nagy hatással volt rá Bezzegh László professzor.

1974-ben okleveles útépítés és közúti forgalomtechnika szakmérnöki oklevelet szerzett. 1992. január 1-jétől a Strabag Hungária Kft-nél dolgozott fő-építésvezetői beosztásban. Munkája során elsősorban az országos közúthálózat – többek között az M1-es autópálya különböző szakaszainak – építését és felújítását irányította.

1999. március 1-jétől nyugdíjazásáig a Colas Út Zrt. (korábban EGUT) alkalmazásában állt, előbb fő-építésvezetőként, majd területi főmérnöként.

Dóró Katalin

4400 Nyíregyháza Ungvár sétány 3.

Oklevél száma: 18/1969; kelte: 1969. június 23.

Az egyetem elvégzését követően a NYÍRERDŐ Zrt. jogelődjénél a Hajdúságban, a Halápi Erdészetnél négy évig erdőművelési műszaki vezetői tevékenységet végezett.

Hajdúböszörményben, az ottani Termelőszövetkezeti Közös Vállalatnál tíz évig erdészeti ágazatvezetőként dolgozott. E tevékenységi kör – csemetetermelés, erdőművelés, fakitermelés, fagyártmány (parketta, fűrészáru) termelés, legelőgazdálkodás – munkakört tartalmazta. A hagyományos erdőgazdálkodás mellett nagy hangsúlyt kapott az igen magas aranykorona értékű, nagyüzemi növénytermesztési technológiához igazított szántóföldi táblarendszer, valamint a szakosított állattartó telepek tartástechnológiai igényét kiszolgáló fásítási te-

vékenység. Kiemelt feladatként végezte közjóléti tevékenység keretében a városfásítási feladatokat. Ezen idő alatt erdészeti növényvédelmi szakmérnök képesítést szerzett.

A Nyírerdő Zrt. jogelődjének Nyíregyházi központjában tíz évig előadóként az erdőművelési és a fakezreskedelmi szakmai terület irányítását végezte.

Ezt követően fatermesztési főmérnöki megbízást kapott. A felhalmozódott erdőfelújítási hátralék felszámolása a műszaki átvételi eredmények alapján egy év alatt megtörtént.

A továbbiakban a Nyírerdő Zrt-nél – a tízéves termelőszövetkezeti agrárközgazdász közegben szerzett gyakorlati ismereteit – controlling osztályvezetőként az erdőgazdaság üzleti terveinek készítése, monitoringozása területén hasznosította.

Olyan controlling rendszert dogozott ki, amely a stratégiai vezetés és az operatív irányítás részére a döntéshozatalok előkészítéséhez, és azok meghozatalához döntési szintenként a kellő információt biztosította. Új alapokra helyezte a társasági tervezést, bevezette a terv-tény elemzés komplex rendszerét, amellyel – a kor kihívásainak megfelelő informatikai módszerek alkalmazásával – teljesíteni tudták a mindenkor vezetői, tulajdonosi és egyéb kötelező adatszolgáltatási igényeket.

A fenti rendszer működtetése fontos alapköve volt annak, hogy a FEFAG átalakulásával létrejött Nyírerdő Zrt. jövedelmezősége hosszútávon, tartósan az erdőgazdaságok rangsorában az első harmadba tartozzon. Aktívan közreműködött a Társaság anyagi érdekeltségi ösztönző rendszerének létrehozásában.

Ezen idő alatt az Alföldi Erdőkért Egyesület Informatikai Szakbizottsága vezetője is volt. A szakbizottság közreműködött az erdőmérnöki kar informatikai oktatási tematikájának kialakításában.

Nyugdíjazását követően hat évig a Nyírerdő Zrt. Nyugdíjas Erdészek Egyesületének elnökeként tevékenykedett.

Munkáját három Kiváló Dolgozó kitüntetéssel ismerték el. Tevékenységét az Alföldi Erdőkért Egyesület Alföldi Erdőkért Emlékéremmel jutalmazta. A Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium Eredményes Fásításért emlékéremmel tüntette ki.

Felföldi Zoltán

6032 Nyárlőrinc III.Ker. 52.

Oklevél száma: 23/1969; kelte: 1969. június 23

Erdőmérnökként a Kiskunsági Állami Erdőgazdaság Nyárjasi Erdészetiénél, mint gyakornok kezdte meg erdészeti szolgálatát 1969-ben. 2003-ban erdészeti vezetőként innen ment nyugdíjba. Ez egy kerek erdőmérnöki pálya. Szolgálatát egybeesik a nagy alföldfásítási munkálatokkal, amelynek aktív résztvevője volt. Munkája minőségének elismeréséül az Alföldi Erdőkért érem tulajdonosa. Jelenleg vállalkozóként saját erdeit kezeli.

Földes Mária Eleonóra

7530 Kőkút Gyöngyöspuszta 6

Oklevél Száma: 19/1969; kelte: 1969. június 23.

Végzés után az Észak-somogyi Erdőgazdaságba került magcsemete erdőfásítási előadóként.

1970-ben a két somogyi erdőgazdaság összevonásakor, Kaposvárra került ugyanebbe a pozícióba.

1987-ben a Barcsi Erdészeti Ladi nagyüzemi csemetetermeltésében, csemetetermelési műszaki vezető lett. Nyugdíjazásáig, 1996 augusztusáig ezen a munkaterületen dolgozott.

1992-től a Kőkút Község Önkormányzatánál polgármesterként tevékenykedett.

Földi Lajos

4028 Debrecen Baksay Sándor u. 35. sz. 2. em/2. a.

Oklevél szám: 26/1969; kelte: Sopron, 1969. június 23.

A diploma megszerzését követően 1969. július 15-től a Hajdúsági Állami Erdőgazdaság Debreceni Erdészeti Osztályán – kapott állást, művelési-műszaki vezetői beosztásban.

1970. január 1-jén a Hajdúsági és Nyírségi Erdőgazdaság összevonása miatt, munkahelyén, munkaköre változatlan volt, nyugdíjba vonulásig a munkahelye a Felsőtiszai Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság, illetve az átalakult Nyírerdő Nyírségi Erdészeti Rt. volt.

A Debreceni Erdészet területe kezdetekor közel 5000 ha-os volt. 1977-ben a többi debreceni erdészet (Bánki, Nagycseri), és Derecske, Ebes csemetekertek, Fatelepi összevonásával, 1990-től a püspökladányi 1900 ha-os erdészettel bővült 15 000 ha-ra, (27 helység) a Debreceni Parkerdészet. Ezzel jelentősen megnövekedtek az erdő-

művelési munkák, különösen a folyamatban lévő erdőfelújítások, és erdőtelepítések halmozódtak fel 1600 ha-ra.

A vegyszeres gyomirtást, kezdetben kis parcellás kísérletekben, majd az üzemi méretekben történő évente 250-650 ha alkalmazása, (tervezés, kivitelezés, irányítás) miatt indokolt volt az alapos szakismeret, a tovább képzése: 1979-ben erdészeti növényvédő szakmérnök képesítést szerzett.

1985. május 1-jén fatermesztési ágazatvezetői munkakörbe nevezték ki a Debreceni Parkerdészetnél. Ezzel az erdészet teljes magtermelési, csemetetermesztési, erdőfelújítási, és erdőtelepítési, továbbá az erdőnevelési feladatainak szakmai és pénzügyi tervezése, szervezése, irányítása, ellenőrzése volt és lett a feladata. Szolgálatát alatt 6000 ha új erdőt telepített. Feladata volt a birtok-, szabálysértés-, jogsegély-, ügyintézés is. Az ország első természetvédelmi területének, nevezetesen a Debreceni Nagyerdő felújítási munkáit irányította. A tuskózás nélküli, természetkímélő erdőfelújítások elindítója is volt. A technológiát közel 50 ha befejezett, őshonos fafajokkal elegyített kocsányos tölgyes bizonyítja. Kiváló Dolgozó kitüntetését kapott háromszor. A Debrecen környéki erdők szolgálatában eltöltött 38 év munkáját ismerte el a Nyírerdő Rt. az Alföldi Erdőkért Emlékéremmel való kitüntetéssel (2003). Magyar Növényvédő Mérnöki és Növényorvosi Kamara Országos Szervezete Kiváló Növényorvos kitüntetését is kapott (2009).

Az Rt. EN ISO 9001, 9002, ISO 14001 erdészeti megbízott volt.

OEE tagja 1970-től, Erdővédelmi Szakosztálynak alakulástól tagja.

2006-tól nyugdíjasként a megyében többek magánerdejében, 2015-től a bánki Erdőbirtokossági Társulatok erdeiben összesen 600 ha szakirányítója jelenleg is.

Dr. Franciscy Pál Vilmos

1182 Budapest Orsovahida u.4

Oklevél száma:24/1969; kelte: 1969. június 23.

Szakmai pályafutását az Erdei Termék Vállalatnál gyógnövény előadóként kezdte 1969. szeptember 15-én. Többek között ezen időszakban egyik nevezetesebb munkája az Intercontinental Szálloda vadásztermének berendezése. 1970. június 24-én Pest zöldövezeti tervével OEE pályázatán elért díjat követően a Pilisi Állami Parkerdőgazdaság Budapesti Erdészeti Osztályán helyezkedett el parkosítási szakelőadóként.

1977-től erdőművelési, magasépítési, parkfenntartási és birtokpolitikai műszaki vezetőként dolgozott. Keze munkáját dicsérik az új pihenőparkok (Budapest XV., XVIII. , XIX. kerületek), tornapá-

lyák (Budapest II., IX., XIV., XVIII. kerületek) és fővárosi játszótérek parkerdei berendezései. 1986. február 1-jétől parkerdőgazdálkodási, tervezésügyi ismeretei, birtokpolitikai jártassága miatt kikérte a Budapesti Erdőfelügyelőség, ahol igazgatási osztályvezetőként, majd 1990-től igazgatóként dolgozott. 1999. augusztus 7-től az FM Innovációs és Fejlesztési Kht. csoportvezetője, majd igazgatóhelyettese lett. A KVI megbízásából az ország területén 84 db kivett művelési ágú HM objektumot vizsgált meg, azokból az erdő művelési ágúak megosztással KVI kezelésbe kerültek.

2001-től korengedményes nyugdíjas.

Felsőfokú végzettségei: környezet és tájvédelmi szakmérnök (1977); műszaki doktor (1979).

Kitüntetései: Budapest Főváros Tanácsának centenáriumi emlékérmé (1976), Budapest XVIII. kerület Tanácsának Kerületünkért emlékérmé (1987), MÉM Erdészeti és Faipari Hivatal eredményes fásításért emlékérmé (1987).

Gerely Ferenc

1021 Budapest Hűvösvölgyi út 109.

Oklevél száma: 22/1969; kelte: 1969. június 23.

Első munkahely (1969-1972) a Mezőgazdasági Gépkísérleti Intézet. Feladat az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőfeltárási Tanszékének kísérleti munkájában való részvétel, valamint mezőgazdasági utak tervezése és építése volt.

1972-1974 között a Pilisi Állami Parkerdőgazdaságnál építésvezetői. Feladat: erdőgazdasági utak építése a Pilis belső hegyvidéki területein, erdészeti közjóléti beruházások, elsősorban a téli sport területén (sípályák tervezése).

1975-1976: Mezőgazdasági Mérnöki Iroda (Komárom), ismét a mezőgazdasági mélyépítés területén tervező mérnökként. Mező-

gazdasági utak tervezése és kivitelezése, valamint mezőgazdasági telepek mélyépítési infrastruktúrájának kialakítása.

1997-1981: Erdészeti és Faipari Tervező és Szervező Iroda (ERFATERV), tervező mérnök. Erdőgazdasági utak és erdei vasutak tervezése, városi- és parkerdők infrastruktúrájának fejlesztése. Kiemelt munka volt több erdészeti útterv mellett a Szilvásvárad, valamint a Királyréti állami erdei vasutak rekonstrukciója, a Bükk-fennsík turisztikai feltárási tanulmányterve. Junior szakértőként részvétel egy UNDP projektben Khartoum tartomány (Szudán) erdősítéséről.

1981-1993: Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium, minisztériumi tanácsos, osztályvezető. Első években fő feladat volt a Minisztérium környezetvédelmi feladatainak koordinálása. Ezt követően az erdőfeltárási, erdészeti útépitési és erdei vasutak minisztériumi feladatainak ellátása, majd erdészeti politikával, az erdőtörvény előkészítésével kapcsolatos feladatok következtek. Több nemzetközi szervezet munkájában való részvétel az ENSZ és a FAO erdészettel és erdészeti politikával foglalkozó bizottságiban.

1993-1998: Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Rt. vagyonkezelő, majd erdőgazdasági portfólió igazgató. A Magyar Állam tulajdonában lévő 19 erdőgazdasági társaság tulajdonosi vagyonkezelési feladataival kapcsolatos döntések előkészítése.

1998-tól a mai napig magánvállalkozóként hazai és nemzetközi munkák: pályázatok menedzselése, erdészeti ügyekben hazai és nemzetközi tanácsadás. Nemzetközi szakértő és projektvezetőként a Világbank támogatásával folyó projekteken való részvétel Bosznia-Hercegovinában, Horvátországban, Grúziában és Montenegróban. Nyugdíjasként a jelenlegi fő profil közlekedéstervezői feladatok ellátása, erdőgazdasági utak, mérnökgeodéziai feladatok, elsősorban a Mátra és a Bükk-hegység területén. Magyar Mérnöki Kamarai aktív tagság, Közlekedési szakmai tagozat.

Elsősorban a nemzetközi szakmai munkában jelentős szerepet játszottak a kiterjedt erdész sportkapcsolatok is. SMAFC ifjúsági elnök és a Sízszakosztály vezetője; Országos Erdészeti Egyesület, Erdei Sportok Szakosztálya alapító elnök 2018-ig; Európai Erdészeti Északi Síverseny Nemzetközi Bizottság alelnök 2009-ig; Európai Erdészeti Tájfutóverseny, alelnök 2010-ig.

Egyéb felsőfokú végzettsége: tájrendező és környezetvédő szakmérnök (1978).

Gyarmathy László

3980 Sátoraljaújhely Harkály utca 22.

Oklevél száma: 43/1969; kelte: 1969. június 24.

Az Egyetem elvégzése után 1969. augusztus 1-jétől – mint társadalmi ösztöndíjas – a Zemplénhegységi Erdőgazdaság Sárospataki Központjában a Műszaki osztályon kezdett gyakornokként dolgozni. A cég átszervezése után 1970. január 1-jétől a Borsodi Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság Miskolci központjába helyezték fafeldolgozási előadóként. B.A.Z megye területén 12 fafeldolgozó üzemet (fűrészüzem, fagyártmányüzem) ellenőrzött, Színtől Füzérkomlósig, Pálháztól Mezőcsátig naponkénti vonatközlekedéssel.

1971. február 1-jétől kezdett a sátoraljaújhelyi Városi Tanács Műszaki osztályán csoportvezetőként dolgozni. Az építésügyi feladatokon kívül az út- és közműépítések, felújítások műszaki ellenőr-

zését is végezte. Közben 1974-ben városépítés-városgazdaság szakmérnöki diplomát szerzett.

1977. január 1-jétől a Műszaki Osztály vezetőjévé nevezték ki. Hivatali átszervezés után 1983. január 1-jétől a Tanács Városfejlesztési-Gazdálkodási Osztályán csoportvezetői beosztásba került és ellátta a főépítési feladatokat is.

1987-ben a rendkívüli tanácstagválasztás után a Városi Tanács tagja lett és megválasztották – főépítési státuszát megtartva – tanácselnök helyettesnek. 1989 augusztusában tanácselnökké választották. Ezen időszakhoz fűződik -az időközben alakult pártokkal egyeztetve és egyetértésben- a város új címerének és zászlójának megalkotása, valamint a város diktatúrához fűződő utcanevének megváltoztatása.

Az Önkormányzat létrejöttével 1990 novemberétől független főépítési munkakörbe került, majd az új hivatali szervezetben műszaki osztályvezetői munkakörben dolgozott.

1997-től közvetlen vezetői irányítással városépítési szakreferenssé nevezték ki. Feladatai a fejlesztési pályázatok elő- és elkészítése, a nyertes pályázatok megvalósításának menedzselése.

2004-ben hazánk EU tagságával egyidejűleg városfejlesztési osztályt hoztak létre, melynek vezetője lett. Feladatuk nagy részét az EU-s és hazai pályázatok figyelése, előkészítése, elkészítése, a megvalósításban való közreműködés és az eredményes műszaki átadás-átvétel biztosítása tette ki. 2009. július 1-vel nyugállományba vonult.

Amire a legbüszkébb, hogy közreműködője volt a város tehermentesítő útjának, valamint a Főtér-sétáló utca és a Magas-hegyi kalandpark projektvezetőjeként beruházások megvalósításának.

Közéleti tevékenységét a Városvédő- és Szépítő Egyesületben és az Újhelyi Diákok Baráti Körében látta el.

Kitüntetések elismerések: Építőipar Kiváló Dolgozója (1974), Kiváló Szövetkezeti Munkáért (1979), Vízügy Kiváló Dolgozója (1984), Honvédelmi Érdemérem (1979 és 1998) Polgári Védelem Élenjárója, Tanácsi Munkáért (1986), Pro Urbe Sátoraljaújhely (2008).

Kiss Györgyné Györkös Mária

Oklevél száma: 125/1969; kelte: 1969. december 15.

1970 és 1991 között a Faipari Kutató Intézet Faanyagvédelmi Osztályán témavezetői-, kutatási-, faanyagvédelmi és igazságügyi szakértői feladatokat végzett.

A végzett munka megbecsülése az Intézet Kiváló Dolgozója (1975, 1983, 1987) cím odaítélésével fejezték ki, a Faipar Kiváló Dolgozója kitüntetésben 1976-ban részesült.

1991-től az Anticimex-Protect mérnöke, tudományos főmunkatársa volt nyugdíjazásáig.

Jelentős feladatai között tartja számon a következő témaköröket:

- A károsodott erdők faanyagának állapot-, kezelhetőség-, felhasználhatóság vizsgálata;
- Rovarfertőzött rönkanyag átmeneti védelme gázkezelés alkalmazásával;
- Nehezen megközelíthető feketefenyő véderdő száradékának gyorsított bontása tónél;
- Borospincék szelektív gombamentesítési lehetőségeinek vizsgálata.

Hengszter Ferenc

8900 Zalaegerszeg Jedlik Ányos u. 4/A

Oklevél száma: 121/1969; kelte: 1969. június 27.

1968-ban a Győr-Sopron Megyei Tanács VB. erdészeti-vadászati és természetvédelmi felügyelőjévé nevezték ki. Munkakörébe tartozott a tanácsi, illetve szövetkezeti szektor erdőgazdálkodásának II. fokú, továbbá a vadászati és természetvédelmi tevékenységek I. fokú hatósági felügyelete, szakmai irányítása. Szervezte és irányította a vadászvizsga bizottság munkáját. Létrehozta, és vezette a megyei trófeabíráló bizottságot. Feladataihoz tartozott az új mezőri szervezet felállítása, vizsgáztatása, és hatósági felügyelete, valamint az erdészeti irányító személyek hatósági eskütétele.

Ezt követően az Észak-Dunántúli Vízügyi Igazgatóságon mérnök-biológusként helyezkedett el. Irányította és felügyelte a véderdő

gazdálkodást, az erózió védelmi tevékenységet. Ellátta a mezőgazdasági főmérnöki feladatokat. Irányította az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság által, a biotechnikai feladatok végrehajtására kijelölt kísérleti üzem működését. Munkakörébe tartozott a biotechnikai munkák tervezése és műszaki ellenőrzése, valamint a tevékenységi körét érintő hatósági feladatok.

Külön felkérésre, néhány évig a MONIMPEX által létesített osztrák-magyar érdekeltségű, parkosítási anyagok exportjával foglalkozó gazdasági egyesületet vezette. A MÉM Növényvédelmi Szolgálat megbízása alapján a karanténfelügyelői feladatokat is ellátta a nyugati határforgalomban történt export tekintetében.

Ötéves választási ciklusra ellátta a Gombatermelő Szakszövetkezet elnöki feladatait, majd a Zala Megyei Tsz-ek Erdőgazdálkodási Közös Vállalatának műszaki vezetője.

1989-től nyugdíjazásáig az erdőgazdálkodással, erdészeti szaporítóanyag előállításával és elsődleges faipari termeléssel foglalkozó Fagazdasági Kft. ügyvezető igazgatója.

További felsőfokú végzettségei: környezetvédelmi szakmérnök; ELTE Állam- és Jogtudományi Kar államigazgatási szak.

Szakmai pályafutása első 15 évében a főállása mellett igazságügyi szakértői, oktatási és tervezési tevékenységekkel is foglalkozott. Több környezetvédelmi tárgyú tervével nyert pályázatokat. Felkérésre vezette Győr város zöld terület fejlesztési munkabizottságát.

Hesz Mihály

Oklevél száma: 39/1969; kelte: 1969.június 24.

Az egyetem elvégzése után mint a Cserháti Erdőgazdaság ösztöndíjasa a Salgótarjáni Erdészethez került műszaki vezetői beosztásba. 5 évet szolgált, majd Rétságra az Ipoly menti Vízgazdálkodási Társulathoz került a Műszak Tervezési Osztályra osztályvezetőnek. Innen került Balassagyarmatra az Ipolyvidéki Erdő- és Fafeldolgozó Gazdasághoz fafeldolgozói osztályvezetői munkakörbe, majd tanácselnök lett a szülőfalujában, Nógrádon. Itt dolgozott a tanácsrendszer bukásáig, majd lehetősége volt magánvállalkozásba kezdeni.

A családi gazdaság részére megvásárolt 60 ha erdőt és 240 ha legelőt. Jelenleg az erdőben szakmai igényeinek megfelelően gazdálkodik.

Horváth Andor

8360 Keszthely Hanczók u. 3.

Oklevél száma: 37/1969; kelte: 1969. június 24.

Nyelvismerete: angol: alapfok szövegértés; német: középfok tárgyalás, szakirodalom tanulmányozása; olasz: alapfok szövegértés, orosz: alapfok szövegértés.

Szakképzettségei: 1976: MÉM Mérnök-és Vezető-továbbképző Intézet: erdőrendező erdőmérnökök céltanfolyama. 1984: a MÉM Országos Földügyi és Térképészeti Hivatal valamint a MÉM Mérnök-és Vezető-továbbképző Intézet szervezésében üzemi földnyilvántartó tanfolyam: középfokú üzemi földnyilvántartói szakképesítés. 1988: MÉM Mérnök-és Vezető-továbbképző Intézet: üzemi földnyilvántartói továbbképző tanfolyam. 2000: személyügyi ügyintézői OKJ-s tanfolyam: személyügyi ügyintéző.

Munkakörei: Keszthelyi Erdészet Keszthely (1963–1964) előfelvételis erdészeti gyakornok. Mecseki Állami Erdőgazdaság Hetvehelyi Erdészet (1969–1971) műszaki vezető. Veszprémi Állami Erdőrendezőség Veszprém (1972–1977) erdőtervező. Veszprémi Állami Erdőrendezőség Keszthelyi Kirendeltsége (1977–1979) erdőfelügyelő. Balaton-felvidéki Erdő-és Fafeldolgozó Gazdaság Keszthely (1979–1999) földügyi főelőadó. Balaton-felvidéki Erdő-és Fafeldolgozó Részvénytársaság Keszthely (1999–2001) humán-és földügyi vezető – osztályvezetői jogállással. Bakonyi Erdészeti és Faipari Részvénytársaság Pápa (2001 – 2002) humán-és földügyi vezető, ebben a beosztásában feladata volt az oktatás és továbbképzés is. A Veszprémi Egyetem Keszthelyi Georgikon Mezőgazdaság-tudományi Karán erdészeti ismereteket oktatott.

Diplomája megszerzésétől megszakítás nélkül erdőmérnök munkakörben dolgozott. A hetvehelyi két év üzemi gyakorlat után öt év terepi erdőtervezői munka következett, melynek során igyekezett az adott terület természeti értékeire felhívni a figyelmet. Erdőfelügyelőként két évet dolgozott a balatonfüredi körzetben. 1979-től folyamatosan végezte a földügyi munkát a Balaton-felvidéki Erdő-és Fafeldolgozó Gazdaság keszthelyi központjában. Ezen időszakban az állami erdőterülettel kapcsolatos legkülönbözőbb területi igények ügyintézése volt a feladata, szolgálmi jogok alapítása, kisajátítások, kártalanítások, területek átadása a felfutó bauxitbányászat részére. Részt vett az összes bányatelek tárgyaláson (bauxit, dolomit, bazalt, bentonit). 1994-ben 7000 ha kárpótlási erdőterületet jelölt ki állami területekből. 1995-től vezette az ÁPV Rt. FÖMI számítógépes üzemi földnyilvántartó programját. 1997-től kezelte a szintén számítógépes kincstári vagyonkezelő programot. A hatóságokkal kapcsolatot tartott (földhivatalok, állami erdészeti szolgálat, erdőfelügyelőség, természet- és környezetvédelem, bányakapitányság); közreműködött vadászterületek kijelölésében. 2003-ban részt vett a Keszthelyi-hegység turisztikai projektjének kidolgozásában.

Horváth Dénes

8868 Letenye Kossuth L. u. 60.

Oklevél száma: 108/1969, kelte: 1969. június 27.

Végzés után munkába állt a Dél Zalai Erdőgazdaságnál. Ahol, és a későbbi jogutódainál a következő munkaköröket töltötte be:

Bánokszentgyörgyi Erdészet: műszaki gyakornok (1959.08.31. – 1962.01.31.); Nagykanizsa Északi Erdészet: kerületvezető erdész (1962.02.01. – 1963.10.12.); Zalakomári Erdészet: művelési műszaki vezető (1963.10.13. – 1964.11.09.); Letenyei Erdészet: szállítási műszaki vezető (1964.11.10. – 1975.05.09.); Nagykanizsa Déli Erdészet: fahasználati műszaki vezető (1975.05.10. – 1982.04.30.); Bánokszentgyörgyi Erdészet: erdészet Igazgató (1982.05.01. – 1993.12.31.); Nagykanizsa Központ: belső elenőr (1994.01.01. – 2001.01.07.).

A ZALAERDŐ Zrt-től 2001. január 7-én ment nyugdíjba. Azóta egyéni vállalkozóként Zala megyében 1200 ha-on magánerdők szakirányítását végzi mind a mai napig.

1979-ben munkavédelmi szakmérnöki oklevelet szerzett. A szakmérnöki végzettség nem térítette el a pályáról, de látáskör bővítést jelentett, melyet a kollégáknak történő tanácsadásnál és a belsőellenőri tevékenység során kamatoztatott.

Kitüntetései: Kiváló Dolgozó vállalati kitüntetés (1973, 1977, 1982), Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetés (1970, 1988).

Ferenczi Rudolfné Horváth Ibolya

1194 Budapest Varjú Kálmán utca 25.

Oklevél száma: 44/1969; kelte: 1969. június 24.

1969-től 1971-ig az ERDÉRT Vállalat Budapesti Fenyő telepén gyakornokként tevékenykedett.

1971-1976: a Monori Állami Gazdaságnál erdészeti ágazatvezetői munkakört töltött be. Munkája rendkívül érdekes és sokoldalú volt, az erdőtelepítéstől a fakitermelésig, az erdészeti munkák minden fázisának szakmai irányítása.

1976 és 1984 között az ERFATERV (korábban: ERDŐTERV) Talajmechanikai Osztályán dolgozott, mint tervező mérnök.

1984-től 1993-ig a Kertészeti Egyetemi Tangazdaság erdészeti-és parképítési ágazatvezetője volt. Az erdészeti munkák irányításán kívül fő feladata egy új ágazat, a parképítés megszervezése, beindítása, és ennek vezetése.

1993-tól 2004-ig mint vállalkozó, parktervezéssel és parképítéssel foglalkozott: üdülők, szállodák, közintézmények parkjának tervezésével és kivitelezésével.

2004-ben ingatlanközvetítői- és értékbecslői képesítést szerzett. 2004-től, napjainkig - családi vállalkozásban – ingatlannal foglalkozik.

Horváth Valéria

7563 Somogyszob Szent Imre u. 29.

Oklevél száma: 42/1969; kelte: 1969. június 24.

1969–től Zempléni Erdőgazdaság Kemencepataki Erdészeténél erdőművelőként dolgozott.

A zempléni évek után a Székesfehérvári Közúti Építővállalatnál kapott állást, építésvezetőként dolgozott.

1974-ben Nagyatádon állapodott meg. 1978-ban Nagyatádi Városi Tanács Városgondnokságánál kapott állást, kezdetben, mint építőipari képesített kalkulátor, amely tevékenység végzéséhez vizsgát tett. A munka mellett kertészeti tanulmányokat folytatott, és ezután 17 évig irányította az akkor fejlődő kisváros parképítési, parkfenntartási munkálatait. Nagyatád akkor nyerte el mai szép,

fás, virágos formáját. 1989-ben az ÉVM Kiváló munkáért kitüntetését kapott érte.

1979-től jövedelem kiegészítésként faiskolát üzemeltetett, és így került kapcsolatba az Országos Mezőgazdasági Minősítő Intézettel.

1990-ben megpályázta az éppen megüresedő dél-dunántúli szaporítóanyag-felügyelői állást, amit el is nyert. Pár éven belül főfelügyelő lett, Az OMMI-nál dolgozott 2010-ig, a nyugdíjazásáig.

A kertészeti szaktudásának továbbra is hasznát vette. A környéken számos községi kertet, parkot, temetőfelújítást tervezett.

Mindeközben folyamatosan képezte magát. 1992-ben középfokú német nyelvvizsgát tett. 1994-ben környezetvédelmi szakmérnöki oklevelet szerzett, 1995-ben közigazgatási vizsgát tett. 1998-tól két évet járt Sopronba a doktori iskolába. Témája a bükk származási kísérletsorok vizsgálata volt, de szaporodó családi teendői miatt tanulmányait abba kellett hagynia. A kísérleti erdőtelepítéseket gyakran látogatja, szépen fejlődnek.

Jánosik József

8096 Sukoró Gyepes utca 4/4

Oklevél száma: 45/1969; kelte: 1969. június 24.

1969. augusztus 15-től a Mezőföldi Állami Erdő és Vadgazdaság Balinkai Fagyártmánytermelő Üzemében kezdte munkáját, ahol a diplomamunkáját is készítette. Rövid katonai szolgálat után 1971-ben a Soponyai Vadászati Erdészet vezetője lett.

1980-ban vadgazdálkodási szakmérnöki képesítést szerzett, majd 1981. november 30-i áthelyezéssel az Agárdi Mezőgazdasági Kombinátnál erdészeti és vadászati ágazatvezetői feladatokat látott el egészen nyugdíjazásáig, 2005. december 31-ig.

Gárdonyi Város alpolgármestereként és a szakmai feladatok oktatásában nyugdíjazása után is tevékenykedett.

Juhász Mihály

4300 Nyírbátor Császár Péter u. 3.

Oklevél száma: 52/1969; kelte: 1969. június 24.

A diploma megszerzését követően azonnal munkába állt a Zemplén-hegységi Állami Erdőgazdaságnál, ahol fél évig gyakornokoskodott a műszaki osztályon. Itt főleg feltáró utak kitzúzése és építése területén tevékenykedett.

Ezt követően másfél évig a jogutód Borsodi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság Boldogkőváraljai Erdészeténél volt mindenes műszaki vezető.

1971 májusában a Felsőtisza Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság alkalmazottja lett, ahol egy évig, mint a Debreceni Erdészet fahasználati műszaki vezetője, majd három és fél évig a Baktalórántházai Erdészet fafeldolgozási műszaki vezetőjeként dolgozott.

1975-től öt évig a FEFAG Nyírbélteki Erdészeténél volt erdészetvezető, majd 1981-től tíz évig a Nyírbátori Erdészet Üzemigazgatóságát vezette.

1991-ben a Nyírlugosi Állami Gazdaság erdészeti ágazat vezetője lett, majd 1998-ban egy évig a Debreceni Erdészeti Szolgálatnál erdőrendezőként és erdőfelügyelőként tevékenykedett.

1999-től főállású magánerdő-gazdálkodó.

Jelenleg családi erdőbirtokán tevékenykedik.

Az erdőmérnöki oklevél mellett a következő képezéseket szerezte meg: fahasználat és faanyagmozgatási szakmérnök (1980), erdészeti igazságügy szakértő (1984), középfokú vám- és pénzügyőri szakvizsga (1993), erdőérték és kárérték szaktanfolyam (1995), külterületi termőföldek értékbecslése (2005).

Kitüntetései: kétszeri Vállalati Kiváló Dolgozó (FEFAG), Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetés (MÉM).

Karvaly Gyula

9400 Sopron Pázmány Péter. u. 3.

Oklevél száma: 50/1969, kelte: 1969. június 24.

Első állomáshelyén a Mecseki Állami Erdőgazdaság Sellyei Erdészeténél 1969 júliusában szállítási és gépesítési műszaki vezető beosztásban kezdte el pályáját. 1970 júliusában állást változtatott. Sopronba költözött és a Győri Közúti Építő Vállalat Szombathelyi Főépítés-vezetősége állományában 1971-ig mélyépítési művezetőként dolgozott. Ezt követően Szombathelyre költözött, és a továbbiakban építésvezetői beosztásban dolgozott. Elsősorban Vas megyében új közutak, hidak, városi alépítmények, közművek, új határátkelő építése, kivitelezési munkái tartoztak fő feladatai közé. 1978 nyarán nyolc év után ismét állást változtatott. Megpályázta az akkor kialakított Vértesi Tájvédelmi Körzet vezetői állását, melyet elnyerve Székesfehérvárra költözött. 1978 júliusától 1979 decemberéig, először a MÉM Budapesti Állami Erdőrendező-

ség állományában, majd belső átszervezés következtében az OKTH Budapesti, majd Veszprémi Természetvédelmi felügyelőség állományában dolgozott, mint a Vértesi Tájvédelmi körzet vezetője, egyidejűleg irányítva a Velencei-tó Dinnyési Fertő TT kezelését és a természetvédelmi területen folyó üzemi vadgazdálkodást.

1980. január 1-jétől állást változtatott, részben visszatérve a korábbi nyolc év útépítési előzményeihez, ezúttal a KPM Székesfehérvári Közúti Igazgatóság, mint hatóság és útfenntartó nonprofit szervezetnél vállalt munkát. Az első évben hídmérnöki és vízelvezető árkok-rendszerek, átereszek karbantartási teendőit bízták rá, emellett irányította a megye állami úthálózatának fásítási, fakitermelési és hófogó

erdősávok tervezési, telepítési, fakitermelési feladatait. 1981. január 1. és 1983. december 31. között a Bodajki Üzemmérnökség vezetői feladatait végezte.

1984. január 1-jén megpályázta a Mezőföldi Állami Erdő és Vadgazdaság keretében Székesfehérváron akkor létrejött Országos Trófeabíráló Bizottság 4. sz. kihelyezett bizottságának vezetését, így az országban negyedikként országos hatáskörrel trófeabírálati bírálati jogot is kaptak, és az ezzel együtt megalakított VADEX vadászati szervező iroda székesfehérvári helyi szervezetét is felügyelte. A VADEX külföldi vadászati kiállításainak szervezésében, a cég képviselőjeként 1984-1993 között hivatalból vett részt. Az OEE Székesfehérvári helyi Csoport vezetőségének 1984-1990 évek között volt választott vezetőségi tagja, ezen idő alatt több szakmai utat vittek bel- és külföldre. A Vadászok és Vadgazdálkodók Fejér megyei Szervezetének hivatásos vadász alelnöki tisztségét négy évig töltötte be, emellett két termelőszövetkezet erdészeti szakirányítási munkáit végezte (Alcsút Tsz, Agárd Tsz), vadászati igazságügyi szakértőként külső felkérésre szakvéleményeket készített. A megyei vadásztanfolyamokon előadóként, a vizsgabizottságban tagként vett részt.

1993 nyarától – a megyei vadászati hatóságok megalakulásával – megszűnt a VADEX Mezőföldi Erdő és Vadgazdaságnál betöltött állása, áthelyezésre került a Fejér Megyei Vadászati Hatósághoz. Az ezt követő 14 évben a FVM Állományában, a Fejér Megyei Földművelésügyi Hivatal dolgozójaként végezte a vadászati felügyelői- és a trófeabírálati tevékenységet 2007. szeptemberi nyugdíjazásáig.

Pályafutása alatt egy alkalommal Kiváló Dolgozó, egy alkalommal Miniszteri Dicséret, és egy alkalommal Nimród Érem kitüntetésben részesült.

Katona Ferenc

9700 Szombathely Lejtő sétány 3.

Oklevél száma: 48/1969; kelte: 1969. június 24.

Az Kar Dékáni Hivatalához beérkező állás alapján a Kaposvári Közüti Igazgatóságnál kezdett dolgozni 1969. augusztus 1-jén műszaki ellenőrként. Jelentősebb munkák: főutak felújítása (67-es, 61-es), bekötőutak építése (Pamuk, Alsóhetény).

1974-ben útépités és közúti forgalomtechnika szakmérnöki oklevelet szerzett.

1974. július 1-jétől „haza költözött”, a Szombathelyi Közúti Igazgatóságnál folytatta munkáját különböző műszaki beosztásokban:

1974-1983: építési csoportvezető, műszaki ellenőr,

1983-1988: létesítményi főmérnök,

1988-1993: műszaki osztályvezető,

1993-2005: főmérnök, műszaki igazgató,

2005-2011: igazgató.

A név többször változott: Közútkezelő Kht., ma Magyar Közút. Nagyobb munkák: főutak felújítása, Szombathely, Körmend, Sárvár, Kőszeg elkerülő szakaszok előkészítése, megvalósítása megrendelőként, M86 előkészítése Szombathely–Hegyfalu között.

2011-ben 66 éves korában ment nyugdíjba.

2011-2016: között a saját tulajdonú mérnöki tevékenységgel, műszaki ellenőrzéssel foglalkozó Miles Kft ügyvezetője. Nagyobb munkák: Szombathely Csaba utcai felüljáróhoz kapcsolódó utak, M86-os Hegyfalu- Csorna közötti szakasz.

2018-tól egyéni vállalkozó, jelenleg is folytatja sikeres közutas tevékenységét, az M85 Csorna-Sopron szakaszán dolgozik Röjtökmuzsaj térségében.

Nyelv vizsgái: német C, angol A középszint.

Kitüntetései: Kiváló Dolgozó (Kaposváron, Szombathelyen); Közlekedéstudományi Egyesület díj; Közlekedésért szakmai érem (Közlekedési és Vízügyi Minisztériumtól). Szombathely várostól: Gotthárd Jenő díj, Brenner díj a városért végzett segítő szakmai munkájáért.

Katona István János

Barcs Rákóczi F. u. 11.

Oklevél száma: 49/1969; kelte: 1969. június 24.

A diploma megszerzése után, mivel társadalmi ösztöndíjjal rendelkezett, egyértelmű volt, hogy a nyírségi erdőgazdaságnál áll munkába. Az erdőgazdaság legnagyobb erdészeti részénél, Baktalórántházán kapott beosztást, mint fahasználati műszaki vezető. Irányítása alatt volt a fakitermelés (35 000 nettó m³), az elsődleges fafeldolgozás (4000 m³), a fogatgazdaság, az erdészeti műhely, faanyag szállítás, valamint ő felügyelte a munkavédelmi helyzetet.

1981-ben a Mátészalkai Termelőszövetkezeti Társulás élére távozott.

1983 augusztusában találta meg végső munkahelyét a barcsi Erdészeti és Vízügyi Szakközépiskolában, ahol még abban az időben szakmunkásképzés is folyt. Itt tanított 2007-ig, nyugdíjba vonulásáig. Ezen időszak alatt megszerezte a mérnök-tanári diplomát és

oktatott az iskola keretében működő erdőgazdasági szakmunkásképzőben annak megszűnéséig, valamint az erdésztechnikus tagozaton. Az általa oktatott tárgyak felölelték az erdészeti tudomány szinte valamennyi tárgykörét, de főleg az erdészeti üzemgazdaság és a munkavédelem tantárgyakat foglalta magába. Megírta az Erdészeti munkavédelem tankönyvét és több, az üzemgazdaság tárgykörébe tartozó tankönyvet lektorált.

Kopjári István

4028 Debrecen Kút utca 138.

Oklevél száma: 124/1969; kelte: Sopron, 1969. december 15.

AZ OEF 8. sz. Debreceni Erdőrendezőszégen üzemtervezőként, majd erdőfelügyelőként dolgozott 1964 és 1969 között Hajdú-Bihar és Szabolcs-Szatmár megyékben.

Későbbi terepi munkavégzései miatt tartós diétázásra szorult 1978-ig. Ezért a Közmű és Mélyépítő iparban helyezkedett el mérnökként. Ehhez a Budapesti Műszaki Egyetemen több mérnök-továbbképzésen vett részt. Megszerezte az országos ingatlanrendezői-földmérői jogosítványt.

A Mátrai EFAG-hoz fahasználati műszaki vezetőként került, ezen belül az Arló-Ózdi Erdészetről dolgozott 1978 és 1980 között.

Szatmárcsékén és Napkoron volt TSZ erdészeti ágazat vezető

1980 és 1982 között.

Ezután nyugdíjazásáig geodéta-mérnökként dolgozott több cégnél. Például a Geofizikai Kutató Vállalatnál 1983 és 1986 között.

Végül 1986-tól nyugdíjazásáig a MATÁV-nál dolgozott mérnökként. Itt végezte el a hálózattervezői képzést is.

Dr. Kovács Mátyás

1154 Budapest Tompa Mihály u. 77/A.

Oklevél száma: 53/1969; kelte: 1969. június 24.

Az egyetem elvégzését követően társadalmi ösztöndíjas szerződésének megfelelően pályafutását a Budapesti Állami Erdőrendezőség Erdőtervezési Irodájában először gyakornokként, majd 4 évig erdőtervezőként kezdte. Erdőterveit a Budakeszi, a Lovasberényi, a Soponyai és az Esztergomi Erdészeteknél készítette.

1973-tól a hazai természetvédelem első területi szervénél, az erdőrendezőségek bázisán létrejött szervnél lett természetvédelmi felügyelő, később a Természetvédelmi Kirendeltséggé fejlődött szerv vezetője. Fő feladata három megye (Pest, Fejér, Komárom) védett területeinek kezelése és új területek védelmének előkészí-

tése volt.

Doktori disszertációját a természetvédelem szakterületének a távérzékelés módszereivel való fejlesztési lehetőségeiből készítette és védte meg.

Társadalmi tevékenységet az Országos Erdészeti Egyesületben (helyi csoport titkára), a Magyar Természetbarát Szövetségben (elnökhelyettes), a Magyar Madártani Egyesületben és később a Magyar Biotikai Társaságban folytatott.

A természetvédelem és a környezetvédelem szakterületének főhatósági összevonásakor rövid ideig a Budapesti Környezet- és Természetvédelmi Felügyelőségnél, ezt követően a főhatóságnál, az Országos Környezet- és Természetvédelmi Hivatal Természetvédelmi Főosztályán erdészeti főfelügyelőként dolgozott.

1984-től feladatkörének ellátása mellett a főosztály Ökológiai Osztályának helyettes vezetője lett. 1989-től pedig már a Természetvédelmi Osztály vezetését látta el.

1990-ben a környezetügyért felelős tárcát újjászervezték, és ekkortól annak Természet- és Tájvédelmi Főosztályát vezette. A főosztály – bár változó neven – az akkori magyar természetvédelem országos főhatósági államigazgatási irányítását végezte. A közel 17 éves főosztályvezető tevékenysége egybeesett a magyar természetvédelem második felívelő, eredményekben gazdag szakaszával.

Nyugállományba vonulását követően minden hivatalos megbízatását feladta, csupán két területen tevékenykedett tovább. Egy társadalmi (Magyar Természetbarát Szövetség, elnökhelyettes) és szerzett alma máterénél egy oktatásin (Soproni Egyetem, 3 tárgy). Jelenleg már csak egy tantárgyat (A természetvédelem nemzetközi helyzete) oktat.

Jelentősebb kitüntetései: Pro Natura díj (2005), Pro Silvicultura Arte Lignaria et. G. kitüntetés (1999), Pro Silvicultura Natura et. Venatoria kari díztör (2008), Címzetes egyetemi docens kitüntető cím (2016), Soproni Egyetem Díszpolgára kitüntető cím (2016), A Vadászok Millenniumáért kitüntetés (2000).

További felsőfokú végzettsége: környezetvédelmi és Tájrendező szakmérnök.

Tudományos fokozat: műszaki doktor.

Kretter Károly

7090 Tamási József Attila lakótelep 2/B. számú épület 1. ajtó

Oklevél száma: 112/1969, kelte: 1969. június 24.

Szakmai munkái:

1949-től 1950-ig műszaki adminisztrátorként a Bajai Erdőgazdálkodásán végezte.

1950-től 1951-ig a Bajafelső Állami Erdőgazdaság anyagforgalmi előadója volt.

1951-től 1952-ig a Tolna Megyei Állami Gazdasági Központjában anyagforgalmi irányító volt.

1952-től 1953-ig a Bátaszéki Állami Erdőgazdaság anyagforgalmi vezetője volt.
1953-tól 1955-ig a Tamási Állami Erdőgazdaságban anyagforgalmi irányítóként dolgozott.
1955-től 1958-ig A Tamási Állami Erdőgazdaságnál terv előadóként,
1958-tól 1967-ig terv csoportvezetőként,
1967-től 1971-ig terv- és műszaki csoportvezetőként,
1970-től 1973-ig fahasználati csoportvezetőként dolgozott.
1973. április 1-jével a vállalat Gyulaji Állami Erdő és Vadgazdaságra módosult, ahol a gazdaság igazgatóhelyettesének nevezte ki a Minisztérium. 1990. december 31-ig az igazgató helyettesi tevékenységet látott el, és 1991. január 1-jével nyugdíjba vonult.
Kitüntetései: Miniszteri dicséret (1958, 1964); Kiváló Dolgozó (1969); Erdészeti Kiváló Dolgozó (1974); Munkaérdemrend bronz fokozat (1985).

Luxemburger Róbert

Oklevél száma: 62/1969, kelte: 1969. június 25.

Végzés után a budapesti székhellyel rendelkező Erdei Melléktermék Vállalatnál dolgozott termékbegyűjtő és -forgalmazóként.

1970 és 1973 között a Vízügyi Igazgatóság Kvassay Zsilipi irodájában vízépítési tervezőmérnöként alkalmazták.

1973 és 1978 között a Mélyépítési Tervező Vállalat Vízellátás II-es osztályán végzett vízépítési tervező feladatokat. Fontosabb feladatai Paksi Atomerőmű vízellátásában és Halle Neustadt rekonstrukciós tervezésében való részvétel.

1978 áprilisában elhagyta Magyarországot. Pár hónapos svájci tartózkodás után 1978. december 5-én lépett be Kanadába, Ontarioba.

1979-1980 között Torontóban rajzolóként alkalmazta egy magyar cég (CEECO Machinery).

Közben megpályázott egy erdőmérnöki állást British Columbiába, ahol 1980-tól alkalmazták is. British Columbian Forest Product Limited cégnél dolgozott 1982 novemberéig.

1983-ban egy kertészeti céget alapított.

1984-ben felvettek egy Torontoi céghez (Liqueur Control Board of Ontario), ahol eleinte kertészként, majd épületgépészként dolgozott. Innen ment nyugdíjba 29 éves munkaviszony után, 2013-ban, 70 éves korában.

Márkosi Lajos

Visegrád Tölgyfa utca 6.

Oklevél száma: 113/1969; kelte: 1969. június 27.

1943-ban beiratkozott a Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Erdőmérnöki Karára. 1944. október végén a háborús helyzet miatt az első és másodévesek számára az előadásokat szüneteltették. A későbbi folytatás helyett a munkát kellett választania. 1950-től az Esztergomi Erdőgazdaságnál és annak jogutódjánál a Pilisi Parkerdőgazdaságnál különböző számviteli, majd tervgazdasági csoportvezető beosztásban dolgozott.

1964-ben újra beiratkozott az Erdészeti és Faipari Egyetemre.

1973-ban igazgatóhelyettes főmérnök megbízást kapott. Abban az időben már a Pilisi Parkerdőgazdaságban az erdő valamennyi funkciója meghatározóan jelen volt. A tanult és gyakorlatban el-

sajátított alkalmazotti és fizikai munkás munkatársakkal együttműködve kívánt feladatainak eleget tenni. Az Országos Erdészeti Egyesületnek 1951-től tagja. A Visegrádi Helyi Csoportnak 12 évig elnöke. Az esztergomi METESZ-ben egyesületünket társelnöki minőségben képviselte.

Nyugdíjas időszakában 11 évig szerkesztette a Parkerdőgazdaság üzemi újságját. A Tudományos Ismeretterjesztő Társulat tagjaként Komárom-Esztergom megyében természetvédelmi témakörben rendezvényeket szervezett és előadásokat tartott.

Matyasovszky Albert

8500 Pápa Hársfa utca 7.

Oklevél száma: 69/1969; kelte: 1969. június 25.

Szakmai pályafutását a Magasbakonyi Állami Erdőgazdaság Ugodi Erdészeténél gyakornokként kezdte el, majd az 1970 január 1-jével az újonnan alakult Balatonfelvidéki Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság mint jogutód Sümegi Erdészetéhez került fahasználati műszaki vezetői munkakörbe, ahol részese volt egy céges fejlesztésű, hazai gyártmányú gépparkkal megvalósító hosszúfás termelési rendszer gyakorlati alkalmazásának, és az alsórakodói felkészítő telep megvalósításának. 1972. szeptember 1-jétől 1979. szeptember 31-ig a cég Ugodi Erdészeténél fahasználati műszaki vezető, majd 1979. október 1-jétől kinevezik a Franciavágási Fűrészüzem vezetőjének, amely beosztást 1988. augusztus 1-ig tölti be. Erre az időszakra esik a Fűrészüzem teljes rekonsztrukciója, az aprítéktermelési rendszerhez kapcsolódó síkforgácsoló gépsor beállítása, és az üzem létszámának 100 fővel való növelése a folyamatos termelés fenntartása mellett.

1988. augusztus 1-jétől 1992. november 15-ig a Devecseri Erdészet vezetője, az aprítéktermelési rendszer cégszintű működtetése és rostált, tiszta apríték-előállítási gépsor megvalósítása és üzemeltetése is a feladatkörébe tartozik.

1992. november 16-tól 1999. május 31-ig a Pápai Erdészet vezetőjeként dolgozik, ahol elkezd az erdőfeltárást, megépíti az első mechanikai stabilizációval készült erdei feltáró utat, nekiáll felszámolni az erdészet magas erdőfelújítási hátralékát, elsőként alkalmazza a helikopteres rovarvédelmet és gyomirtást, megalapozza a későbbi erdei iskola létrehozását, egy lebontásra ítélt, Eszterházyak által épített erdészház megmentésével.

1999. június 1-jétől kinevezik a BEFAG Rt. vezérigazgatójának, amelynek Keszthelyen lévő központja 2001. június 1-jével Pápara kerül, a cég új neve pedig Bakonyerdő Rt-re változott.

Feladatait a cég hatékonyságának növelésében, az évenkénti 3-4%-os árbevétel arányos eredmény elérésében határozta meg a tulajdonosi jogokat gyakorló ÁPV Rt.

Ebből a beosztásból megy nyugdíjba 2003. december 7-én.

Jelenleg a magánerdő gazdálkodásban tevékenykedik, erdőbirtokosságokat menedzsel.

Egyéb felsőfokú végzettsége: fahasználati és faanyagmozgatási szakmérnök (diplomamunkájával a fiatal szakemberek országos versenyén az agrár szekcióban elnyeri a fődíjat).

Kitüntetései: Veszprém Megyéért Kitüntetett jelvény arany fokozat (1984); Kiváló Dolgozó (1987); Nimród Érdemérem arany fokozat (2002); Pro Silva Hungariae (2002); Pápa Város Díszoklevele (2003).

Mocskónyi Zsigmond

1021 Budapest Kuruclesi út 26.

Oklevél száma : 67/1969; kelte: 1969. június 25.

Terepi rendezőként szakmai gyakorlatot a Veszprémi Erdőrendezőszéknél szerzett. Munkáját 1971-ben csoportvezetői megbízással, 1972-ben Kiváló Dolgozó oklevéllel ismerték el.

1973-ban került fejlesztő mérnöknek az Állami Erdőrendezőszégek Műszaki Irodájához (ÁEMI). 1974-től az Üzemeltetési Csoport vezetőjeként bedolgozta magát az informatikába. Tudatosan képezte magát a SZÁMOK számos tanfolyamán informatikussá.

Tevékenyen részt vett az ÁEMI Számítóközpont létrehozásában, melynek 1976-ban vezetője lett.

1979-ben az ÁEMI beolvadt az Erdőrendezési Szolgálatba, ekkor visszatért a szakmába és mint a Számítástechnikai osztályvezető helyettese a Rendszerszervezési csoport vezetését is ellátta.

Ezen a poszton 1981-ben kifejlesztett egy integrált rendszert (EGIR) a változások erdőtervezői, vállalati és erdőfelügyeleti vonatkozásának összehangolt adattári dokumentálásra. A fejlesztés elfogadásra került, de sajnos helyette az állami 5-éves tervekhez igazodó üzemtervezésre átállás valósult meg, melynek fejlesztésében már nem kívánt részt venni.

Hasonló sorsra jutott az általa kifejlesztett erdőszítések folyamatos nyilvántartását szolgáló rendszer, mely két felügyelőségen bevezetésre is került, de aztán elsöpörte a korszerűbb PC-k megjelenése. Számára azonban az itt szerzett tapasztalatok később igen hasznosnak bizonyultak.

1987-ben kinevezték az Erdőtervezési Osztály vezetőjének, amit 10 évig látott el, irányítva a 11 Erdőtervezési Iroda munkáját, illetve az üzemtervezés egységesítését és fejlesztését.

1992-től kidolgozott a védett területekre – a természetvédelemmel közösen – egy új, egyértelmű elsődleges rendeltetési rendszert, amely azonban 1994-ben hatalmi harcok áldozatául esett.

1993-ban a körzeti erdőtervezésre tett javaslatot, majd elfogadása után irányította az erdőtervezési felvételi rendszer átállítását körzetekre. Bevezetése az erdő- illetve üzemtervezést új alapokra helyezte.

Részt vett az 1996-os erdőtörvény megfogalmazásában, amely már törvény szintjén is szabályozta a körzeti erdőterv és az üzemterv kapcsolatát.

1997-ben rábízták az újonnan alakult Erdőfelügyeleti Főosztály vezetését, s ezzel lehetősége nyílt az informatika eszközével a tíz erdőfelügyelőség munkájának, az erdőtervezési irodákhoz hasonló egységesítésére. Első lépésként az erdőszítési tevékenységek idősoros nyilvántartó rendszerét fejlesztette ki, mely irányítása alatt sikeresen bevezetésre is került. A hatósági tevékenységek teljes körű egységesítését azonban 2001-ben átvette a Phare program keretében beindult adattári fejlesztés, melyben már mint igazgatás-fejlesztési főmérnök vett részt, tanácsadói feladatkörben.

2004-től az Ellenőrzési Főosztály megszervezésével és a belső ellenőrzési rendszer létrehozásával, majd irányításával bízták meg, amit sikeresen létrehozott és működtetett 2007-ig. Ennek során jól tudta hasznosítani az elmúlt 30 év informatikai, tervezői és felügyeleti tapasztalatait.

2007-ben az ÁESZ beolvadt a Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatalba, ahol eddigi munkaköre megszűnt, ezért nyugdíjba vonult.

2008-ban a szakma Pro Silva Hungariae díjjal jutalmazta életútját.

Mogyorósi Attila

9800 Vasvár Petőfi u. 2.

Oklevél száma: 65/1969; kelte: 1969. június 25.

1969-ben a diploma megszerzése után a Szombathelyi Állami Erdőgazdaságnál kezdett, mint a vállalat ösztöndíjasa.

1969. augusztus 1. - október 31.: gyakornok a Vasvári Erdészethél

1969. november 1-jétől a Jánosháza-i Erdészeti irodai műszaki vezetője.

1970. április 1-jétől a Szombathelyi Állami Erdőgazdaság Műszaki Erdészeti magas- majd mélyépítő műszaki vezetője.

1975-ben ösztöndíja letelte után a Szombathelyi Közüti Igazgatóság Vasvári Üzeméknökségén helyezkedett el, ahol nyugdíjba vonulásig dolgozott, mint forgalomtechnikai művezető, 1977-től

üzeméknökség vezető.

1983-ban útépítő és útüzemeltető szakméknöki képesítést szerzett.

2006-ban vonult nyugdíjba.

Mosonyi Géza

7625 Pécs Vilmos u. 7/1

Oklevél száma: 63/1969; kelte: 1969. június 25.

1969 júliusában – MEFAG ösztöndíjasként – mint az Alsókövesdi Erdészeti gépesítési és szállítási műszaki vezetője kezdte meg a szakmai tevékenységet.

1971 nyarán állást váltott, a Pécsi Erdőfelügyeléséséségen erdőfelügyelőként dolgozott. A felügyelői munkája főleg a megyei nyugati részén volt a Szigetvári Járásban és a Sasréti Erdészethél.

1975-ben a Baranya megyei Tanács Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Osztályához került, mint erdőszeti és vadászati felügyelő. Itt a mezőgazdasági nagyüzemek erdővel kapcsolatos igazgatási és szervezési feladatokat látott el. A vadászattal kapcsolatosan a megye összes vadgazdájának igazgatási ügyeit intézte. A szervezési feladatok közül a vadászvizsga és a trófeabírálat szervezése volt a

hangsúlyos feladat.

1980-ban átszervezés folytán erdőszeti környezet- és természetvédelmi felügyelői munkakört kapott, de emellett 1992-ig a trófeabíráló bizottságban is dolgozott.

1982-ben a Termelőszövetkezetek Baranya megyei Szövetsége munkatársa lett, mint erdőszeti szaktanácsadó.

1994-ben mezőgazdasági környezetvédelmi szakméknöki diplomát szerzett, majd ennek birtokában a TESZÖV környezet- és természetvédelmi szaktanácsadóként dolgozott az erdőgazdálkodás mellett.

1991-ben a Pécsi Erdőtervezési Irodánál állásajánlatot kapott. Az Erdőrendezési Szolgálat jóváhagyása után az Iroda igazgatóhelyettese lett.

1993-ban az Iroda igazgatójának távozása után igazgatói kinevezést kapott. Az Iroda vezetése – az ismert átszervezések után is – 2007. február 28-ig a munkája megmaradt. Ekkor jogosultságot szerevezve öregségi nyugdíjba vonult.

Németh Sándor

8230 Balatonfüred Mészöly Géza utca 7.

Oklevél száma: 70/1969; kelte: 1969. június 25.

Mérnöki szintű szakmai pályafutása (munkaadója korábbi társadalmi ösztöndíjasaként) a Keszthelyi Állami Erdőgazdaságnál indult (1969. július 15.); a Monostorapáti Erdészethél kezdetben erdőmérnök-gyakornok, majd szállítási és gépesítési műszaki vezető.

Közel tíz hónap elteltével (1970. április 1-jétől) kinevezték a jogutód Balatonfelvidéki Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság Pápai Építésvezetősége vezetőjének. Itt – egyebek mellett – a bakonyi és Balaton-felvidéki erdők utakkal történő feltárása; ipari és szociális célú épületek; lakások, vadászházak építése, mindezek fenntartása volt a feladata.

Tizenegy évi sokrétű, mozgalmas munkavégzés után (1981. április 1-jével) áthelyezték, és kinevezték a Balatonfüredi Erdészethez erdőszetveztető, majd erdőszeti igazgató munkakörbe. Balatonfüreden a szokványos erdőszeti tevékenységeken túl munkájában a fásítási, parkosítási, közjóléti feladatok megoldása játszott fontos szerepet.

Eközben (1987 és 1990 között) a Vállalati Tanács elnöke funkciót is betöltötte a gazdaságnál.

Munkaviszonya alatt rendszeresen részt vett az egyetem továbbképző tanfolyamain; 1995-ben erdőérték és kárérték számítási szaktanfolyam elvégzésére került sor.

2001. április 1-jei hatállyal az időközben nevet és székhelyet váltott cégénél, a pápai Bakonyerdő Zrt-nél, műszaki-termelési vezérigazgató-helyettes munkakör ellátására kapott megbízást; ez a feladat lényegében egy erdőgazdasági nagyvállalat szakmai szintű irányítását jelentette.

Egyidejűleg az Országos Erdészeti Egyesület Pápai Helyi Csoport elnökévé választották. Legfőbb feladata ebben a vonatkozásban a Keszthelyen megszűnt csoport pápai újraszervezése volt.

A szakma másik ágát képező vadászatot hobbiszinten űzte; évtizedekig töltött be vezetőségi funkciókat, utoljára elnökként tevékenykedett a farkasgyepűi Hunor Vadásztársaságnál.

Nyugdíjazása után (2002. október 31.) több éven át erdőértékeléssel foglalkozott elsősorban állami megrendelésre.

Az utóbbi évtizedben figyelme a szakmai irodalom felé fordult, szerkesztette és többedmagával megírta A Bakonyerdő története című könyvet. (Kiadó: Bakonyerdő Zrt. 2010.); ezután pedig elkészítette hitvallását az erdővel, munkaadójával, egykori munkatársaival kialakult kapcsolatairól, sokéves erdőszeti és egyéb tevékenységéről Erdész voltam a Bakonyban címmel. (Kiadó: Bakonyerdő Zrt. 2016.)

Kitüntetései: Vállalati Kiváló Dolgozó (1974, 1981, 1987); Nimród Vadászérem (1993); Tűzoltósági Érdemérem Ezüst Fokozat (1998); Életfa Emlékplakett Bronz Fokozat (2013).

Niszler József

7400 Kaposvár Honvéd u. 17. 5/3.

Oklevél száma: 68/1969; kelte: 1969. június 25.

A szakmai munkáját a Somogyi Erdőgazdaság központjában kezdte el a Műszaki Osztályon, előadói munkakörben. Ezekben az években tűzték ki és építették meg a simongáti erdei vasútvonalat. Az 1970. évi átszervezés során a Fahasználati Osztályra került. Ezután a Kaposvári Erdészethél dolgozott fahasználati műszaki vezetőként. Ebben az időszakban jelölték és alakították ki a Kaposvár környéki parkerdőket.

1977 és 1982 között az Erdészeti Tudományos Intézet Dél-dunántúli Kísérleti Állomásának munkatársa volt. 1982-től nyugdíjazásáig a Somogyi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság központjában dolgozott, a Faipari, a Közgazdasági és a Fahasználati Osztályokon.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek 1969 óta a tagja. Az Egyesület helyi csoportjának rendezvényein a mai napig, nyugdíjasként is rész vesz.

A munkája során kapott szakmai elismerés a SEFAG Rt. Erdeiért elismerő oklevél.

Földi Lajosné Nosztray Márta Magdolna

4028 Debrecen Dobsina u. 6.

Oklevél száma: 66/1969; kelte: 1969. június 25.

A diploma megszerzését követően a Hajdúsági Állami Erdőgazdaság Debreceni Erdészete alkalmazásába helyezték fásítási műszaki vezető beosztásba 1969. július 15-től.

Az Erdészetnél a Hajdú-Bihar megyében jelentős erdőn kívüli fásítások tervezéseit, kivitelezéseit végzi (Tsz-ek, KPM, MÁV, települések, erdősávok, fasorok, Intézmények).

Korábbi években kezdődött, és folytatódott a Nagyerdő belső-park területein a fejlesztési és rekonstrukciós terv és annak megvalósítása Debrecen Város Tanácsa évente kiemelt összegű biztosításával, amihez, ekkor már kifejezetten igényelték az erdészeti szakismereteket, a technológiát. A Debreceni Erdészetre bízták a kivitelezést a korábban elkezdett kertészeti módszer és az alátel-

pítéssel való próbálkozás teljes sikertelensége után.

Így alakult át a terület parkerdővé a Debreceni Nagyerdő Fejlesztési Tervére alapozva. Ezen munkák irányítása, szervezése, ellenőrzése volt a feladata az 1980-as évekig.

1977 végén alakult meg a Debreceni Parkerdészet három hagyományos erdészete összevonással (Debreceni, Bánki, Nagycserei,) és Derecskei-ebesi csemetekerttel valamint Fateleppel. Az ország második legnagyobb kiterjedésű erdészete lett, ahol erdőművelési műszaki vezetői beosztást kapott. Utána közéleti műszaki vezető volt a debreceni Erdős pusztán.

Az évente sok milliós beruházások Erdős pusztai létesítmények, munkák tervek szerinti kivitelezését szervezte, irányította, lezárolásait készítette, műszaki átadás-átvételét biztosította nyugdíjazásáig.

1995. december 30-án ment nyugdíjba.

Óvári Ilona

8000 Székesfehérvár Salétrom u. 11. fszt. 1.

Oklevél száma: 71/1969; kelte: 1969. június 25.

Az erdőmérnöki diploma megszerzése után egy rövid ideig a Budapesti Fűrészek Vinyei Fűrészüzemében technológusként dolgozott, majd a Kisalföldi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság Ravazdi Erdészeténél fogatgazda volt.

1973-ban került Somogy megyébe erdészeti ágazatvezetőnek, ahol hivatásának teljes skálájával foglalkozhatott. 1975-ben miniszterhelyettesi oklevelet kapott az erdőtelepítésben elért eredményeiért. 1977-től 1986-ig először a kivitelező építőiparban, majd tervező vállalatnál vállalt vezető beosztást.

1986-ban vált lehetővé visszatérnie a szeretett hivatáshoz, és a Heves megyei pétervásárai termelőszövetkezet erdészeti főágazatvezetője lett, ahol nagy tapasztalatot tudott szerezni a szakma

minden területén.

1991-től 1996-ig az Egri Erdőfelügyelőséghez került először erdőfelügyelőnek, majd osztályvezetőnek és igazgatóhelyettesnek.

1996-tól 2002-ig a Bükk Nemzeti Park Igazgatóság Tarnavidéki Tájégségének vezetője lett, valamint hozzá tartozott az Igazgatóság kezelésében lévő valamennyi erdő művelése is. Ennek során alkalma

nyílt megteremteni a természetszerű erdőkezelés feltételeit, módszereit, melynek során az erdők stabil, diverz társulássá tudnak válni, képesek az állandó erdőborítottság kialakítására. A módszer úttörő jellegű volt abban a folyamatban, amely mára széles körben általánossá vált.

2005-ben miniszteri dicsérő oklevelet kapott a természetszerű erdőkezelés módszerének kidolgozásáért és bevezetéséért.

2006 évi nyugdíjba vonulása után még néhány évig folytatta az Igazgatóságnál megkezdett munkát.

Pálos László

3200 Gyöngyös Deák Ferenc u. 21/1. I/4.

Oklevél száma: 78/1969; kelte: 1969. június 25.

A diploma megszerzését követően a Gyöngyössolymosi Termelőszövetkezetnél ágazatvezető erdőmérnökként helyezkedett el. Egyidejűleg több szövetkezet és egy állami gazdaság erdőgazdálkodását szakirányította. Jelentős erdőtelepítést végzett, amely a tájalakítás, tájvédelem legfontosabb eleme. Ezen a területen hamar rájött arra, hogy az erőltetett fenyvesítés szakmai zsákutca és a nemes nyárasok termőhelyi igényének e táj csupán korlátozottan felel meg. Az erdőtelepítés, a tájfásítás tervezése végig kísérte életét.

A Gyöngyösi Főiskolára 1974-ben került, ahol adjunktusi beosztásban az Erdészeti-, Vadászati ismeretek, a Földmérés tan, a Környezetvédelem, a Kereskedelmi és jogi ismeretek tantárgyakat

oktatta. Ezek mellett elsők között végezte el környezetvédő és tájrendező szakmérnöki tagozatot. Diplomadolgozata témájául a nagyméretű külfejtések tájrendezési gondjainak vizsgálatát választotta. A kor divatjának e téren sem hódolt be, így a felületes, de az állami díjjal elismert rekultivációs eljárással szemben a hosszú távú megoldást kerest.

A főiskola átszervezése miatt 1978-ban az Erdészeti Tudományos Intézet Mátrafüredi Kísérleti Állomására került tudományos kutatóként, majd a MÉM Erdőrendezési Szolgálat Egri Erdőtervezési Irodájánál helyezkedett el 1981 őszén. Köztisztviselői tevékenysége és besorolása ezen időponttól datálódik.

Mindennapi munkája mellett 1984-ben az egyetemi műszaki doktori oklevelet Cum laude minősítéssel szerezte meg. Az általa megfogalmazott szakmai állásfoglalásokat, javaslatait, kutatási eredményeit oktatták a Mérnökbiológia tantárgy keretében. Egy rövid időszakot a saját tulajdonú Kft-ben dolgozott, majd 1999-ben kinevezték a Heves Megyei Földhivatal vezetőjének, ahonnan 2004-ben nyugdíjba vonult.

Az igazságügyi szakértői tevékenységet 1984-ben felkérésre kezdte meg, 2007-ben kinevezték a legmagasabb szakmai grémium, az Agrárgazdasági Igazságügyi Szakértői Testület tagjának, ami azóta is folyamatosan fennálló megbízatása.

A jelentős részben állami tulajdonú Mátra Volán Zrt felügyelő bizottsága élére az Állami Számvevőszék javaslatára nevezték ki 2002-ben, ezt a tisztséget 2010-ig töltötte be. A társaság eredményes működése érdekében végzett kiváló munkája okán arany fokozatú emlékérem elismerésben részesült.

Publikációinak száma 35. Két önálló főiskolai jegyzetet írt és két szakkönyv társ-szerzője.

Pápai Gábor

1012 Budapest Logodi utca 9.

Oklevél száma: 74/1969; Kelte: 1969. június. 25.

A diploma átvétele után az abádszalóki, majd a tiszaburai, később a domonyi termelőszövetkezetek erdészeti munkáit irányította. Közel ezer hektár új erdő telepítésével növelték a megye erdőterületét, majd több mint egy évtizedig a budapesti Országos Vetőmag és Szaporítóanyag Felügyelőségénél szolgált.

Az Országos Erdészeti Egyesület elnökségének 1990. évi választásakor Az Erdő, majd javaslatára szaklapunk eredeti címén megjelenő Erdészeti Lapok Szerkesztőbizottságának elnökévé, egyben főszerkesztőjévé választották. Szerkesztői feladatát 22 évig végezte.

Munkájának elismeréseként kapott kitüntetései: Miniszteri dicséret, Bedő Albert emlékérem, Szerkesztői nívódíj, Nyugat-magyarországi Egyetemért Sajtódíj, Hevesi Endre életműdíj, Az év Szak

újságírója díj. Díjazták a DUNAKER Kft. által a francia Agri Cinema fesztiválra benevezett Akác videofilmjét, és megkapta a Pro Silva Hungariae elismerést. Az erdő és az ember hatrészes videofilmje az általános és középiskolás tanulókkal ismertette az erdész munkáját és az erdő szerepét életünkben. Szerkesztésében közel húsz kötet látott napvilágot. A Csemetekert és az Erdőgazdák könyve két kiadásban is megjelent, ezt követte az Erdőgazdálkodás – Kézikönyv erdőtulajdonosoknak című kötet. Fotókiállítása bejárta az országot.

Jelentős munkája a videofelvételek alapján készült, szakmai életutakat bemutató tizenkét kötetes riportsorozat, mely Gyökerek és lombok címen jelent meg.

Radetzky Jenő

Oklevél száma: 72/1969; Kelte: 1969. június. 25.

A soproni évek tudással, sokirányú kompetenciával alapozták meg mások által is elismert : Mezőfalvi Állami Mezőgazdaság; KDT Vízügyi Igazgatóság; Állami Gazdaságok Központja; Agrokomplex Ipari Vállalkozás; ALBA REGIA Építőipari Vállalat.

Ezt követte az 1989-ben a korábbi munkahelyein már csírájában alkalmazott vállalkozói élet – akkor már saját kockázatra. Az 1989 előtt végzett vízügyi, építőipari, nemzetközi közgazdasági tanulmányok, szakmásított német nyelvvizsga, az építőipari exportban végzett eredményes munka biztos alapot adott az átmenetre. Politikamentes közösségi munkát már a rendszerváltás előtti Gazdasági Kamaránál is végzett, de a 150 éves múlttal rendelkező kamarai rendszert megalapozó törvény kodifikációjában való részvétel, majd a szervezetben a mai napig tisztségviselőként eltöltött évek jelentették számára az igazi életcélt. Alapítása óta az FMKIK elnöke, 10 éven keresztül az MKIK nemzetközi ügyekért

felelős alelnöke, az ICC (Nemzetközi Kereskedelmi és Iparkamara) magyar elnöke, a Közép-dunántúli Területi Vízgazdálkodási Tanács elnöke, 2000 óta az Osztrák Köztársaság tiszteletbeli konzulja, 2013-tól a Magyar Közmédia Közzolgálati Testületének tagja, és számos gazdasági társaság ügyvezetője, megbízott tagja, tisztségviselője.

Az Alma Mater sorsát is meghatározó trianoni döntés 100. évében szeretné kiemelni egy számára különösen fontos megbízatását. 2012-2013. években a Nemzetgazdasági Miniszter miniszteri biztosaként a Kárpát-medencei gazdasági integráció megvalósítása érdekében, a Wekerle Terv kidolgozásában és végrehajtásában dolgozott.

Számos elismerésben részesült. Többek között: Magyar Gazdasági Díj, Erdélyi sajtó Aranyalma Díj, Magyar Termék Nagydíj Pályázat – Kárpát-medencéért Nívódíj, MKIK Mercur Díj. Egyetemi elismerései között kiemelné a Pannon Egyetem Közgazdasági Karának Pro Fakultate Díját és a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Pázmány Plakett Elismerését.

Rauch József

9700 Szombathely Körmöc utca 1.

Oklevél száma: 79/1969; kelte: 1969. június 25.

Szakmai pályafutását a Szombathelyi Erdőgazdaságnál, a Rönöki Fűrészüzembe kezdte 1969-ben, majd hogy erdész pályára kerüljön 1973-ban a Mecseki Erdőgazdaság Vajszlói Erdészetén lett erdőművelési műszaki vezető, 1978-ban visszajött Vas megyébe, a Sárvári Erdészethez erdőművelőnek. Itt a FALCO- fakombinátnál egy nagyarányú fejlesztés kezdődött a csemetetermesztésben. Konténeres csemetéket neveltek, amelyek lehetővé tették az erdősítési szezon alapos kitolását.

Ezért kollégáival együtt megkapták a Kiváló Újító miniszteri díjat és hazai, nemzetközi szakmai elismerések sorát is. Az ország je-

lentős részein szerveztek bemutatókat és előadásokat a témában. Az osztrák Burgenlandi Faiskolások Szövetsége népes delegációja járt náluk, és elismerésüket fejezték ki. Az egyetemi hallgatókat is gyakran fogadták.

1988-ban kinevezték a Vasvári Erdészet igazgatójának, majd 2003-ban visszatért a Sárvári Erdészethez igazgatónak egészen nyugdíjazásáig. Itt a Farkaserdő gyertyános-tölgyes gazdálkodásában teljesedett ki szakmai pályája. Ezért a tevékenységéért kapta az Életfa Emlékplakettet. Évente fogadták az egyetemi hallgatókat.

Kitüntetései: Kiváló Újító (1981), Kiváló Dolgozó (1985), Életfa Emlékplakett, Bronz fokozat (2016)

Shimelis Yirgou

Oklevél száma: 94/1969; kelte: 1969. június 26.

Soproni éveit után, visszatérve Etiópiába a kormányzati munkában vett részt, az Erdészeti és Vadállatvilág Hatóságnál helyezkedett el.

1975 és 1984 között feladatait a következők jelentették:

- a fafeldolgozás tervezése és fejlesztése,
- faértékesítési ajánlatok készítése svéd, német és brit vállalkozások részére,
- irányította az etióp erdészeti leltározást és térképezést, a nemzetközi standardoknak megfelelően, felhasználva a légifényképeket a földi kiértékelés kiegészítéseként,
- ellenőrizte több etióp tartományban a fakitermelési tervek végrehajtását,
- erdészeti kutatóközpontokat hozott létre Etiópia több körzetében.

- 1978-ban Erdészeti Főiskola létrehozását koordinálta Wondo Genet-ben – ma ez a tanintézmény egyetemi rangon BSC, MSc és PhD fokozatú diákokat képez az erdészeti, a vadállatvilág menedzsment és természeti erőforrás gazdálkodás területeteken.

1982-1984 között vezérigazgatója volta az Addis Ababai Természetes Gumi Feldolgozó vállalatnak.

1984-1989 között vezérigazgatója volta az Addis Ababai a Wanza Wood fafeldolgozónak.

1989-1992 főosztályvezetőként dolgozott az Etióp Nemzeti Fémfeldolgozó Vállalatnál.

2002-ben az Amerikai Egyesült Államokba emigrált családjával együtt, és Virginia államban telepedett le.

Simon Imre

9172 Győrzámoly Béke u 11.

Oklevél száma: 117/1969; kelte: 1969.június 27.

Egyetemi tanulmányai előtt az Erdei Termék Vállalat Ásványráró Fűrészüzeméhez került, ahol üzemvezető helyettes művezetőként dolgozott. Egyetemi tanulmányait is a vállalat finanszírozta. Az Erdei Termék Vállalat közben Sopronban létre akart hozni egy erdei melléktermékek gyűjtés, forgalmazás, értékesítési üzemegységet, ennek következtében Sopronba került.

Azonban az üzemegység működése nem volt sikeres, emiatt a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalat Soproni, majd a Győri, végül a Szombathelyi Irodájához került, később átment az AGRO-BER Mezőgazdasági Beruházási Vállalathoz ahol úttervezésekkel foglalkozott.

Szombathelyen sikerrel megpályázta a FALCO Szombathelyi Erdőgazdaság építési ügyintézői állását, majd Kisalföldi Erdőgazdasághoz került, ahol műszaki csoportvezetőként dolgozott.

Rendszerváltozás utáni létszámcsökkentés következtében átkerült a Megyei Földhivatalhoz, itt a nagy kárpótlási földmérési ügyekben tevékenykedett. Napjainkban nyugdíjasként magánföldmérőként tevékenykedik.

Solti Imre

7100 Szekszárd Perczel M. u. 3. 4/9

Oklevél száma: 88/1969; kelte: 1969. június 26.

1966-tól a Gemenci Állami Erdő és Vadgazdaság ösztöndíjasa, majd végzés után, 1969. augusztus 1-jétől, az erdőgazdaság gyakornoka volt. Kezdetben a műszaki osztályon erdőfeltárással foglalkozott, katonai szolgálat után pedig a Szekszárdi Erdészethél segédüzemági műszaki vezető, majd erdőművelési műszaki vezető volt.

1976. május 1-jén kinevezték a Szekszárdi Erdészet vezetőjének. Ebben a beosztásban 2006. május 1-ig, nyugdíjazásáig dolgozott.

Dr. Szikra Dezső

Oklevél száma: 92/1969; kelte: 1969. június 26.

Az egyetemi diploma megszerzését követően a Veszprémi Állami Erdőrendezőség állományába került, ahol erdőtervező mérnök, csoportvezető, központi erdőtervező, főfelügyelő, majd 1976-tól igazgatóhelyettes, az 1979. évi átszervezést követően a Veszprémi Erdőfelügyelőség igazgatóhelyettese lett. Erdőrendezőként több tízezer hektár erdő tervezését végezte, illetve irányította Veszprém és Fejér megyében. Erdőfelügyeleti tevékenysége közel 200 000 ha erdőterület elsőfokú hatósági, illetve szakhatósági feladatának ellátását, vagy irányítását jelentette.

1984-ben áthelyezéssel Visegrádra, a Pilisi Állami Parkerdőgazdasághoz került műszaki igazgatóhelyettesi beosztásba, majd 1984

novemberétől műszaki főigazgatóhelyettesként irányította a kereken 67 000 hektáros erdőgazdaság területén a hagyományos erdőgazdálkodás (erdőművelés, fahasználat, erdővédelem) mellett a vadgazdálkodás, a fafeldolgozás, a műszaki tevékenység és a kereskedelem teendőit.

Ezt követően 1993 és 1999 között a Budapesti Természetvédelmi Igazgatóság, majd az 1997-es átalakulást követően Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatóság igazgatóhelyetteseként négy megye és a főváros 120 000 ha védett természeti területén irányította az elsőfokú hatósági és szakhatósági feladatokat.

2000 és 2001 között a Volánpack Csomagoló és Szolgáltató Rt. fakereskedelmi ágazatvezetőjeként a faalapú csomagolóeszköz gyártás alapanyag ellátását biztosította a fenyő fűrészáru kiskereskedelmi tevékenysége mellett.

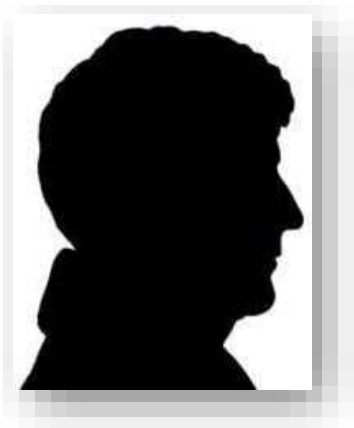
2002 januárjában saját vállalkozásba kezdett, megalapítva a Véderdő Bt-t. A vállalkozás fő profilja erdészeti, vadászati szaktanácsadás és kereskedelem volt. Korábban vadászboltot üzemeltetett Pilisvörösváron, ma főként erdészeti, vadászati és természetismereti könyvek forgalmazásával foglalkozik.

2004. január elsejével kerkedvezményes öregségi nyugdíjba vonult, de a vállalkozása ma is működik. Szakmai pályafutása során nagy gondot fordított saját képzésére. Számos hosszabb-rövidebb tanfolyamon, továbbképzésen és iskolarendszerű oktatáson vett részt. Munka mellett szerzett műszaki doktori címet 1981-ben. Témája a vadgazdálkodás információs rendszerének fejlesztése volt. A doktori cím megvédésére való előkészület volt a Nemzetközi Számítástechnikai és Oktató Központban megszerzett másoddiploma, egy rendszerszervező oklevél.

1992-ben megkapta a FM erdészeti és vadászati szakértői tevékenység végzésére szóló engedélyét, 1994-ben közigazgatási alapvizsgát tett. 1999-ben belső auditori és közigazgatási tanfolyamot végzett. Egyéb, de a szakmához kötődő tevékenységei: 1994 és 1998 között az Ipolyerdő Rt. Felügyelő Bizottságának tagja, 1998 és 1999 között pedig a Balatonfelvidéki Erdészeti és Fafeldolgozó Rt. Igazgatóságának tagja volt. Gyakorlati tevékenységét számos előadás, cikk, pályázati dolgozat, tanulmány egészítette ki.

Közéleti tevékenység zömmel az Országos Erdészeti Egyesülethez kötődik. Az egyetem elvégzése után, 1970-ben lett tagja ennek a nagy múltú egyesületnek. Sokféle tisztséget betöltött, 1984-1988 között a második embere, az utolsó választott főtitkára volt, 1988 -1996 között pedig az Egyesület folyóirata, az 1862-ben alapított Erdészeti Lapok Szerkesztő Bizottságának elnöke volt. 2014 és 2018 között az OEE Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsának titkáraként segítette a szervezőmunkát.

2000-ben az erdészeti szakma legnagyobb elismerését, a Bedő Albert Díjat kapta meg az Egyesülettől.

Tóth György

2500 Esztergom Galagonyás u. 5/c.

Oklevél száma: 89/1969; kelte: 1969. június 26.

A diploma megszerzése után az Észak-zalai Erdőgazdaság Lenti Erdészeténél gyakornok, majd fahasználati műszaki vezető volt. Katonaság Szolnokon, aztán a Budapesti Erdőrendezősnél erdőfelügyelő lett változatos erdőfelügyelőségi székhelyekkel: Budapest, Esztergom, Visegrád, Gödöllő. Közel tíz év után a következő állomás erdészeti társulás: négy szövetkezet és egy állami gazdaság erdészeti ágazatvezetőjeként.

Rendszerváltozás idején visszatért a Budapesti Erdőfelügyelőséghez osztályvezetőként, onnan pedig az Erdészeti Szolgálat Központjába. Nyugdíj előtt pár évet a Nemzeti Földalapkezelő Szervezetnél dolgozott.

Életem során szakmailag értékes, hasznos tanulmányutakon vettem részt Lengyelországban, Ausztriában, Németországban, Szlovákiában, Erdélyben és Szlovéniában.

Dr. Tóth József Gyula

9400 Sopron Alsólövér u. 41.

Oklevél száma: 95/1969; kelte: 1969. június 26.

Szakmai pályáját a soproni Tanulmányi Állami Erdőgazdaságnál kezdte meg 1969. augusztus 1-jén, mint csemetetermelési előadó, de rövid időn belül a szakma valamennyi területén erdőgazdálkodás elsődleges faipar előadóként, vezetőként később pedig műszaki és fejlesztési ágazatvezetőként dolgozott 1993-ig.

1975-1990 között az Egyetemen meghívott előadó és szakmai gyakorlatvezető. Az Egyetem Gyakorlati Oktatási Bizottságának tagja. Doktori értekezését Új Erdősítési technológia a Tanulmányi Erdőgazdaság területén című munkáját 1988-ban Summa Cum Laude minősítéssel védte meg.

1973. július 15-én növényvédelmi szakmérnöki oklevelet szerzett. 1975-1989 között vezetésével kialakításra került a műveletgépesítés helyett a termelési folyamatok összehangolt géprendszere az

erdőgazdasági ágazatokban.

Vezetésével került sor 1980-as években a Fafeldolgozó Üzem korszerűsítésére: új ESTERER gépsor, rönktéri osztályozó, 6,3 MW-os teljesímenyű 2 etetőgaratos fatüzelési kazán, aprítéktárolóval. Ebben az időszakban került a faipari vágószerszámok élezéséhez szükséges gépek beszerzése és beüzemelése. A fenti technika és technológia hatékonyabb és minőségi termelés mellett a faipari mérnök és technikum hallgatók gyakorlati oktatását hívatott elősegíteni.

1993-tól a LÉPTÉK Tervező és Kivitelező vállalkozásnál dolgozott, mint főépítésvezető. Legjelentősebb beruházások: ROTO ELZETT Vasalatkereskedelmi Kft. Lövő 1 és 2 ütem, IMS Conektor Systems Kft Sopron, Hirschler Kft Sopron, CLEMCO Kft Sopron, Swedwood Sopron Butor Kft.

Jelenleg a Soproni dombvidék területen lévő 137 ha-os Gyöngyvirág Erdőbirtokosság szakmai vezetője NATURA 2000-es erdőterületen.

Kitüntetései: Vállalat Kiváló Dolgozó; MÉM Kiváló Munkáért; Állami Ifjúsági Nívó Díj (1979); Győr-Moson-Sopron megyei Vadászkamara Hubertusz Kereszt (1994); Országos Magyar Vadászkamara Aranyérem (2010); Gróf Batthyány Lajos Érem (2010).

Gombás Istvánné Ujvárosi Gabriella

Szolnok Molnár Ferenc u. 65.

Oklevél száma: 93/1969; kelte: 1969. június 26

Szolnokon kezdett dolgozni a Közép-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság Műszaki Tervezési Osztályán. Később a Környezetvédelmi Osztályon környezetállapot felmérésekkel, környezetfejlesztési tervekkel foglalkozott.

1981-től a Szolnok Megyei Tanács VB Mezőgazdasági és Élelmiszerügyi Osztályán erdőszeti és természetvédelmi felügyelő volt. Fontos célkitűzésnek tartotta a szövetkezeti erdőterületek növeledését és szakszerű kezelésük biztosítását. Természetvédelemben a megyei jelentőségű értékek feltárásaival és védetté nyilvánításával foglalkozott. A korábban védettek számbavétele mellett őrzésük biztosítása és ismertetésük is munkájához tartozott.

1991-től nyugdíjazásáig a Közép-Tisza-vidéki Környezetvédelmi Felügyelőségén dolgozott. Részt vett pályázatok, hatástanulmányok

elbírálásában, tervek véleményezésében, fórumok, tanfolyamok szervezésében, vizsgálatokon, kérelmek intézésében.

További felsőfokú végzettség: vízkészletgazdálkodási és hidrológiai szakmérnök.

Kitüntetés: MÉM Kiváló Munkáért (1987).

Hámori Gábor Andrásné Varga Margit

9400 Sopron Rét utca 4.

Oklevél száma: 123/1969; kelte: 1969. június 27.

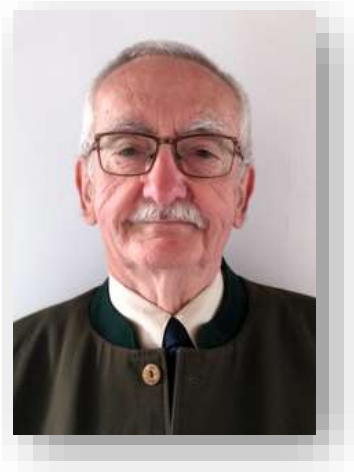
Végzés után 1976-ig között a Zala Megyei Tervező Vállalatnál szerkesztő-tervező beosztásban dolgozott. Az Út-közmű Osztályon számtalan megyei és nyugat-dunántúli fejlesztés tervezésében vett részt. Tervezésében készült el az ország egyik első gyermek KRESZ-játszótere.

1976 és 1996 között a Győr-Sopron Megyei Talajérőgazdálkodási Vállalatnál dolgozott, először kommunális előadóként, majd később termelési osztályvezető lett. A három megyére kiterjedő munkaterületen tevékenykedő vállalatnál munkaköréhez tartozott a kertészeti virágföld, a FLORASCA termelésének az igényeket kielégítő fejlesztése, irányítása, a hansági tőzegtánya üzemeltetése, a szennyvíziszapok gyűjtésének, szállításának és tárolásának

szervezése, a géppark irányítása. A vállalat környezetvédelmi előírásainak kidolgozása és érvényre juttatása a nevéhez fűződik, itt tudta felhasználni az egyetemi szakmérnöki képzettség megszerzése során szerzett tudását.

A vállalat fokozatos leépülése és megszűnése után magánvállalkozóként dolgozott egészen nyugdíjazásáig.

Egyéb felsőfokú végzettsége: környezetvédő és tájrendező szakmérnök (1977).

Várvolgyi Pál

6724 Szeged Föltámadás u. 29.

Oklevél száma: 90/1969; kelte: 1969. június 26.

Munkáját a MÉM Szegedi Állami Erdőrendezőségén kezdte üzemtervezőként, majd üzemtervezési csoportvezetőként.

1977-ben környezetvédő és tájrendező szakmérnöki diplomát szerzett. 1978-ban az újonnan alakult Országos Környezet és Természetvédelmi Hivatal Dél-Alföldi Felügyelőségére természetvédelmi felügyelő kinevezést kapott. Munkája a védelemre érdemes természeti területek határainak kijelölése a már védett természeti területeket érintő területrendezési és beruházási, létesítési területben a természet a természet és környezetvédelmi tartalmi követelmények érvényesítése volt a hatósági és szakhatóságok eljárásokban.

1988-ban átszervezés miatt a Kiskunsági Nemzeti Park Igazgatóság Szegedi Irodája vezetésével bízták meg, feladatai lényegében változatlanok voltak.

Aktívan közreműködött az újonnan alakuló Kőrös-Maros Nemzeti Park Igazgatóság védett, védelemre érdemes területeinek meghatározásában, az új védett területek – Csanádi puszták, Biharugrai-tavak – védetté nyilvánítási eljárásában. Elsősorban e tevékenységéért a Környezetvédelmi Minisztériumtól az Emberi Környezetért kitüntetést kapott 1990. június 5-én.

A természetvédelmi területek intenzív fejlesztésének lezárulta után a legfontosabb védett természetvédelmi területek állami megvásárlásában működött közre a hatósági, szakhatósági feladatok ellátása mellett, 2005. évi nyugdíjazásáig.

Veöreös György

8230 Balatonfüred Illés u. 2/D

Oklevél száma: 99/1969; kelte: 1969. június 26.

Az első munkahelye a Pápai Állami Gazdaság erdészeti ágazatában volt. A fontosabb feladatok közt hangsúlyos helyen szerepelt az akkor slágernek számító cellulóz nyárasok létesítése, amiből több száz hektár első kivitel készült el vezetésével. A következő évben letöltötte a hat hónap katonaságot, és a MÉM Állami Erdőrendezőségek Műszaki Irodájának balatonfüredi tervező részlegéhez ment dolgozni. Az Irodát – ahonnan 2005-ben nyugdíjba ment – az évek során többször átnevezték és átszervezték.

Munkája során szoros kapcsolat alakult ki az akkori erdőfelügyelőségekkel és a minisztérium megfelelő osztályaival. Fontosabb tervezői feladatai közül említésre érdemes az országos közjóléti felmérés és hosszú távú fejlesztési terv több megyét érintő kidolgozása; kisebb kiránduló helyek, parkerdők, erdei tornapályák ki-

viteli terveinek elkészítése; illetve műemléki parkok térképi felmérése, növényjegyzék készítése és hosszú távú fejlesztési koncepció kidolgozása (Pannonhalma, fertődi Lési erdő, Cégénydányádi park stb.).

Közben az Iroda szervezetileg átkerült a MÉM Erdőrendezési Szolgálathoz, majd több év múlva a Pilisi Állami Parkerdő gazdasághoz. Ebben az időben a Pilis közjóléti fejlesztési terveinek készítésén kívül egyik leghangsúlyosabb tervezési feladata volt az országos hosszú távú erdőtelepítési terv kidolgozásában való részvétel, majd a részletes erdősítési kiviteli tervek készítése nagyobb részt Somogy megyére több ezer hektár területre, mely kiviteli munkák a nyolcvanas évek közepéig főleg a mezőgazdasági termelőszövetkezetek területén valósultak meg.

2001-től az Állami Erdészeti Szolgálat részeként működő Zöldövezet Tervező Iroda munkatársa, ahonnan 2005-ben ment nyugdíjba.

Munkája mellett 1978-ban tájrendező és környezetvédő szakmérnök másoddiplomát szerzett, és két alkalommal tájrendező szakmérnök továbbképzésen is részt vett (1983, 1987).

A tervezőiroda aktívan részt vállalt Balatonfüred életében és a helyi tervezési feladatok megoldásában, majd a megvalósításában is önkéntes munkával tevékenyen részt vett. Ezt honorálta az önkormányzat a Balatonfüred városért Pro Urbe díj (1986) adományozásával. A város idős fáinak számbavételéért és a helyi védettség kidolgozásáért Emléklappal jutalmazták. Munkája során a Kiváló dolgozó kitüntetést háromszor kapta meg.

1990-től a Mérnöki Kamara tagja volt, melynek keretében magántervezői szakértői feladatokat oldott meg.

Dr. Vidovszky Ferenc

Oklevél száma: 99/1969; kelte: 1969. június 26.

Három évre tanulmányi ösztöndíja az erdőrendezéshez kötötte, amit szívesen vállalt. Így 1969 és 1971 között a Pécsi Erdőrendező-ségnél dolgozott, üzemterveket készített Baranya, Tolna és Bács-Kiskun megye erdeiben. Főleg a tsz-erdőket járta, mert ezekre az évekre sorolták a korábban még nem üzemtervezett termelőszövetkezeti erdők bevonását az országos erdőleltárba.

1971-ben Budapestre került az Erdőrendezőségek Műszaki Irodájához. Mivel 1972-ben megszerezte a rendszervezői diplomát is, itt bekapcsolódhatott abba a fejlesztő munkába, ami az erdőgazdálkodás és erdőtervezés számítástechnikai alapjait jelentette. Kisebbszakítással ez a feladat kötötte le érdeklődését és jelentette legfontosabb munkát egészen 1989-ig.

1981-ben a Földművelésügyi Minisztérium Erdészeti Hivatalában dolgozott, mint a hivatalvezető titkára. 1982-ben három hónapos ösztöndíjjal Franciaország erdőgazdálkodását tanulmányozhatta. 1983-ban doktori címet szerzett. Az 1980-as évek második felében bekapcsolódott a KGST és a FAO nemzetközi munkájába is, valamint részt vett az Interkozmosz program keretében az erdőleltározás fotogrammetriai kutatásában.

Az Országos Erdészeti Egyesület munkájában is aktívan dolgozott. A Számítástechnikai Szakosztály titkára, majd vezetője volt

1989-ben kilépett a húsz évig végzett és szeretett munkaterületről mert egy másik nemzetközi, izgalmas és újszerű munka kihívása, csábítása vonzotta. Ma is ezen a területen dolgozik.

Virágh János

1091 Budapest Üllői út 115/B.

Oklevél száma: 101/1969; kelte: 1969. június 26.

Diplomájának megszerzése után 1969 szeptemberében a tanulmányi szerződés alapján a Zemplén-hegységi Erdőgazdaságnál kezdett dolgozni. 1970. január 1-jével a gazdaságot összevonták a Kelet-bükki Erdőgazdasággal és a jogutód Borsodi Erdő és Fafeldolgozó Gazdaságnál folytatta a munkáját. Különböző beosztásokban dolgozott, három évig fahasználati műszaki vezető volt Lillafüreden. 1980. március 15-től a Bér és Munkaügyi Osztály vezetőjévé nevezték ki. Igazgatói dicséretben és kiváló munkáért kitüntetésben részesült.

1984 novemberétől az Erdőrendezési Szolgálatnál osztályvezető helyettesként a vadgazdálkodási üzemtervek referense lett.

1985. június 1-jétől a MÉM Erdészeti Hivatalhoz kapott meghívást, ezt követően 20 éven keresztül a Földművelésügyi Minisztériumban különböző beosztásokban végezte a munkáját. A Közgazdasági Osztályon a kutatás és szakoktatás koordinálásával bízták meg. Az Erdészeti és Faipari K+F Kollégium társelnöki tisztségét is betöltötte. Három cikluson keresztül az Erdészeti Egyesület FM csoportjának titkári teendőit is ellátta. A rendszerváltást követően 15 miniszter reformját, az átszervezéseket segítette. Így a Vidékfejlesztési Főosztályon több éven keresztül a reorganizációs program titkári feladatait látta el. A MÉM Mérnök és Vezető Továbbképző Intézetnél, továbbképző tanfolyamon vett részt. 1995 márciusában közigazgatási alap- majd szakvizsgát tett. 2006. június 1-jén vezető főtanácsosként miniszteri dicsérettel öregségi nyugdíjba helyezték.

Zachar Miklós

Keszthely Honvéd u.4/f.

Oklevél száma: 07/1969; kelte: 1969. június 26.

1969 júliusától a Mátrai Állami, majd ennek jogutódjaként (1970. január 1-jén) létrehozott Mátrai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságnál dolgozott 1983. május 30-ig. Kezdetben az erdei utak tervezése, kivitelezése és karbantartása volt a feladata. Itt az erdei úthálózat felmérése, nyilvántartása, a karbantartások tervezése, a kivitelezés műszaki ellenőrzése mellett, az aszfaltút-építés technológiájának a kialakítása volt a fő feladat. A technológia kialakítása után, kérte a vállalatvezetést, hogy a későbbiekben erdőszetnél fahasználati műszaki-vezetőként dolgozhasson.

A cég vezetése helyt adva kérésének a Felsőtárkányi Erdőszethez helyezte 1974. január 15-i hatállyal. Ez egy 14 500 ha erdőterülettel rendelkező erdőszet. Feladata volt a fahasználat tervezése, szervezése, irányítása és ellenőrzése mellett a faanyag értékesítése is.

1977. május 1. és 1981. július 31. között az Egri és Bélapátfalvai erdészetek összevonásával létrehozott 10 000 hektáros erdészet vezetésével bízták meg. Feladata a nagy mennyiségű erdőfelújítási hátralék felszámolása, a faállomány-gazdálkodási feladatok elsődlegessége mellett a fakitermelési lehetőségek kihasználása és az erdészet eredményes működtetése volt. Ezt követően a gazdaság központjában munkaügyi osztályvezetőként dolgozott két évig.

A Balatonfelvidéki Erdő és Fafeldolgozó Gazdaságnál gazdasági vezérigazgató helyettesként 1983. június 1-jétől 2000. június 21-ig dolgozott.

1983 májusában gazdasági szakmérnöki, 1990. december 13-án adótanácsadói, 1992. május 13-án szaküzemgazdász, 1995. június 19-én mérlegképes könyvelői képesítést szerzett.

Mint gazdasági vezérigazgató helyettesnek alapvető feladata volt a termelés gazdaságosságának a fokozása, a termelés és fejlesztés folyamatos és zavartalan finanszírozása, az ügyviteli-, az információs- és adózási rendszer számítógépes feldolgozásának megteremtése és továbbfejlesztése, valamint a tervezési, elemzési, ösztönzési és anyagi érdekeltségi rendszerek kialakítása és folyamatos fejlesztése.

Az 1982. évi mélypont után a cég az ágazat élvonalába került. Ebben az időszakban a vállalat, majd társaság intenzív fejlesztést hajtott végre, és folyamatosan, eredményesen gazdálkodott. A saját vagyron folyamatosan növekedett. Az 1999. évi vezérigazgató váltással a vállalat irányítása az általa nem megfelelőnek tartott irányba tolódott el, ezért kérte a korengedményes nyugdíjazását.

1997-től 2003-ig az ERDÉRT Rt. Felügyelő Bizottságának a tagja volt.

9 évig elnöke volt az Országos Erdészeti Egyesület Gazdaságtani (Közgazdasági) Szakosztályának.

Az Agrárkamara mellett működő választott bíróságnak megalakulásától 2013-ig volt tagja.

A különböző társadalmi funkciók és az egyéni érdeklődése az ágazat helyzetének megismerésére irányították a figyelmét. Ennek hatására országos szinten több témát dolgozott fel kollégáival: erdőfelújítás finanszírozása, erdőfelújítás számviteli elszámolása, erdőállomány-gazdálkodás 1990-1993 közötti években, kincstári vagyronkezelői szerződések kialakítása stb.

2000 januárjától vállalkozóként, egyéni vállalkozók és társaságok gazdasági, pénzügyi, számviteli és adótanácsadói szolgáltatását végzi.

A 2000. évben részt vett a Phare Projekt HU 9604 Nemzeti favagyon hasznosítása projekt: Visszahatás az erdőgazdálkodásra című résztanulmány kimunkálásában.

2001. évben az ÁPV Rt. részére a 19 erdőgazdasági Rt. gazdálkodási tevékenységének áttekintését és - a természeti és környezeti adottságok figyelembevételével – az elvárható eredmény meghatározását végezte el.

Ezt követően több cégnél különböző munkákat végezett: erdészetektől elvárható eredmény meghatározása, önelszámoló egység gazdasági társasággá alakításának lehetőségei, az adózás előnyei hátrányai; tervezési rendszer kialakítása; készletek értékének meghatározása; EVA választás lehetőségei stb.